

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

9 DECEMBER 1986

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	75
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	77
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	78
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	80
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	85
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	90
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	92
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	93
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	99
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
L. Waltniel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	99
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	100
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	105
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	106

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 2
van 23 oktober 1986
van de heer M. OLIVIER

Arbeidsbemiddeling — Niet voldane werkaanbiedingen in Vlaanderen

Mag ik van de geachte Voorzitter vernemen welke, op 1 september 1986 het aantal ontvangen werkaanbiedingen en het aantal niet-voldane werkaanbiedingen is in de privé-sector:

1. per subregionale tewerkstellingsdienst ;
2. per beroepsgroep?

Antwoord

Met betrekking tot het op 1 september 1986 aantal ontvangen werkaanbiedingen en het aantal niet-voldane werkaanbiedingen in de privé-sector, kan het geachte lid hierbij de verdeling per Subregionale Tewerkstellingsdienst en per beroepsgroep vinden.

Ontvangen werkaanbiedingen en niet voldane werkaanbiedingen in de privé-sector verdeeld per Subregionale Tewerkstellingsdienst in het Vlaamse Gewest.

	Ontvangen in augustus	Lopend op 1.09.1986
Antwerpen	601	2.417
Mechelen	253	327
Turnhout	244	230
Boom	48	75
Leuven	326	423
Vilvoorde	443	682
Brugge	243	292
Ieper	69	115
Kortrijk	196	344
Oostende	355	263
Roeselare	173	294
Aalst	254	499
Dendermonde	279	323
Gent	486	959
Oudenaarde	115	106
Sint-Niklaas	139	168
Hasselt	879	1.317
Tongeren	144	264
Vlaanderen	5.247	9.098

* Totaal ontvangen werkaanbiedingen minus stages en Ho-reca in de privé-sector.

Ontvangen werkaanbiedingen en niet voldane werkaanbiedingen in de privé-sector van het Vlaamse Gewest verdeeld per beroepsgroep.

Beroepsgroepen	Ontvangen in augustus	Lopend op 1.09.1986
Bedienden	1.184	3.320
Artiesten	5	51
Landbouwers	56	49
Jagers-Bosarbeiders		1
Vissers	114	44
Mijnwerkers		1
Groeuarbeiders	14	7
Werknemers vervoer en Televerbindingen	147	294
Spinners, Wevers, Breiers	106	138
Kleermakers, Snijdern, Bontwerkers	318	380
Ledersnijders, Oppinners, Marokijnwerkarbeiders	11	10
Bedien. Metaalovens, Walsers, Draadr., Vormers	8	9
Mecaniciens, Gereedschapsm., Loodgieters, Lassers	898	1.415
Elektriciens	156	364
Diamantbewerkers	2	35
Timmerlieden, Schrijnwerkers, Meubelmakers	283	252
Schilders, Behangers	122	131
Metselaars, Vloerleggers, Plafoneerders	399	452
Letterzetter, Drukkers	41	77
Pottenbakkers, Ovenbedieners, Glasvormers	7	7
Molenaars, Bakkers, Brouwers	168	167
Arbeiders van de scheikundige bedrijven	28	191
Tabaksbewerkers		3
Ambachtslieden en arbeid. Niet elders vermeld	40	29
Inpakkers en soortgelijke arbeiders	97	86
Machinisten station. - Graafmach. en Hijswerktuigen	44	59
Havenarbeiders en warenbehandelaars	108	121
Handlangers	334	324
Koks, Kamermeisjes, Kelners, Serveerders	301	344
Andere gespecialiseerde arbeiders in de Diensten	256	737
Totaal	5.247	9.098

* Totaal ontvangen werkaanbiedingen minus stages en Ho-reca in de privé-sector.

Vraag nr. 3
van 29 oktober 1986
van de heer M. DESUTTER

Vergunningen afgegeven door Bestendige Deputatie — Aantal beroepen

De Bestendige Deputatie geeft een vergunning af voor het ontginnen van een zandgroeve.

Het Schepencollege gaat in beroep bij de Executieve. Vier maanden later ontvangt het Schepencollege een ontvangstmelding doch verder geen nieuws, al is de afgegeven vergunning nu reeds meer dan één en half jaar oud.

Graag vernam ik hoeveel beroepen er werden ingediend tegen vergunningen afgegeven door bestendige deputaties en hoeveel er, na welke termijn, afgehandeld werden ?

Antwoord

Sinds het operationeel worden van de bevoegde diensten van de Vlaamse Gemeenschap werden 6 beroepen ingediend tegen vergunningen, verleend door bestendige deputaties van provincieraden.

Vijf beroepen werden reeds afgehandeld na termijnen van minimum 9 en maximum 28 maanden, met een gemiddelde termijn van 14 maanden voor de behandeling van een beroep.

Van deze 5 beroepen werden er 3 ingediend door gemeentebesturen en de gemiddelde afhandelingstermijn hiervoor was 10 maanden.

Een zesde beroep, ingediend door een gemeentebestuur uit West-Vlaanderen, is nu na 20 maanden behandeling bijna opgehelderd en er zal eerlang een beslissing genomen worden bij Ministerieel Besluit. De reden van de lange behandelingstijd van dit laatste beroep ligt in technische moeilijkheden inzake de exploitatie, de bij komende voorwaarden inzake de uitbating en het lang uitblijven van het noodzakelijke advies van enkele bevoegde diensten.

Vraag nr. 6
van 20 november 1986
van de heer J. GABRIELS

Terruggang werkgelegenheid Limburg — Reconvertie-inspanningen

Uit goede bron vernemen wij dat de nevenbedrijven, leveranciers van goederen en diensten, van KS, van deze laatste te horen hebben gekregen dat zij vanaf begin 1987 moeten rekening houden met een vermindering of een stopzetting van de bestellingen vanwege KS. De meeste van deze bedrijven zijn KMO's die vaak al 20 jaar of langer voor KS werken.

Indien deze informatie correct is dan betekent dit dat binnen korte termijn in het Limburgse, heel wat bedrijven in moeilijkheden zullen komen. Vermits de centrale Regering zich uitgesproken heeft voor een reconversie ter compensatie van elke arbeidsuitstotende maatregel in verband met KS, en vermits dit tot de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest be-

hoort, is het ons inziens evident dat de Vlaamse Executieve bij een dergelijke jobstijding betrokken wordt.

Werd de Vlaamse Executieve op de hoogte gebracht van deze evolutie, en indien dit het geval is, welke bijzondere maatregelen zullen worden getroffen om de teruggang van de werkgelegenheid in Limburg op te vangen via reconversie-inspanningen?

Antwoord

De Vlaamse Executieve is niet op de hoogte van de vooruitzichten die de onderneming NV Kempense Steenkoolmijnen aan haar leveranciers zou gegeven hebben.

Vanzelfsprekend zal de Vlaamse Executieve — in toepassing van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 — advies dienen uit te brengen over de beslissingen die de nationale Regering in het kader van een herstructurering van KS zal nemen.

Inzake reconversie heeft de Vlaamse Regering haar basisopties vastgelegd na overleg in VESOC. Het aldus ontworpen reconversiebeleid poogt een antwoord te geven op het bestaande tewerkstellingstekort in diverse regio's in Vlaanderen.

Indien door een herstructurering van KS dit tewerkstellingstekort nog toeneemt en aanvullende specifieke reconversie maatregelen mogelijk en noodzakelijk zijn, zal de Vlaamse Executieve, in overleg met VESOC, deze maatregelen voorbereiden.

Vraag nr. 7
van 20 november 1986
van de heer M. OLIVIER

Beslissing inzake herziening gewestplan Ieper-Poperinge in het licht van de verdere afwerking van de A 17 provinciegrens richting Doornik — Stand van zaken

Op 22.6.1983 besliste de Vlaamse Executieve het gewestplan, Ieper-Poperinge gedeeltelijk in herziening te stellen (cf. VE 83/2206/DOC 457).

Met deze beslissing werd de aanleg van de Rijksweg 746 op het grondgebied van Wervik in vraag gesteld.

Een nieuw aangepast ontwerp, met weglating van de Rijksweg 746 op grondgebied van Wervik werd door de Vlaamse Executieve op 3 1.10.1984 goedgekeurd en verscheen in het BS op 11.4.1985.

Op haar beurt heeft de Waalse Executieve op 6.7.1983 besloten de dossiers betreffende de Rijksweg 746 te binden aan de realisatie van de A 17 en de bouwvergunning van de A 17 op het grondgebied van Moeskroen, tussen de Rijksweg 746 en de Vlaamse Regio, voorlopig te weigeren en het probleem aan het Overlegcomité voor te leggen (bij toepassing van art. 32, § 2 van de gewone wet 9.8.1980). Dit overleg is voor het eerst doorgedaan op 5.3.1985. Op 26.3.1985 had een vergadering plaats op het Kabinet van de Minister van Openbare Werken. Afspraak werd gemaakt, vooraleer een beslissing te nemen, de resultaten van het Openbaar onderzoek betreffende de Rijksweg 746 af te wachten.

In de vergadering van 18.6.1985 besliste het **Overlegcomité** dat het kwestieuze punt opnieuw op de agenda zou worden ingeschreven vanaf het ogenblik dat het openbaar onderzoek beëindigd zou zijn.

Ondertussen werd door het Stadsbestuur van Kortrijk voorgesteld de A 17 met de Rijksweg 7 1 (Kortrijk-Doornik) te verbinden door uitvoering van aanpassingswerken aan de Roncevaalstraat. Dit voorstel werd door de Vlaamse Executieve gunstig beslist op 29.2.1984; daaraan werd bij mijn weten geen verder gevolg gegeven.

Op 26.4.1985 werd de heer Gouverneur van West-Vlaanderen uitgenodigd de procedure te starten van het openbaar onderzoek, met inbegrip van de aankondiging van dit openbaar onderzoek, zoals voorzien in artikel 7, 3e lid van de wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw.

Dit openbaar onderzoek is doorgegaan van 27.2.1986 tot 24.9.1985. Er werden verschillende bezwaren ingediend.

In haar vergadering van 28.2.1986 heeft de Regionale Commissie voor Advies van West-Vlaanderen zich met 13 tegen 2 stemmen uitgesproken tegen de wijziging van het oorspronkelijk bij KB goedgekeurde gewestplan m.a.w. zich uitgesproken vóór het behoud van de reservatiestrook.

Door de Regionale Commissie werd deze beslissing op 28.4.1986 overgemaakt aan de heer Gouverneur van West-Vlaanderen.

Op zijn beurt werd het dossier voor beslissing op 7.5.1986 aan de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening overgemaakt.

In antwoord op de vraag nr. 288 van de heer Bourgeois dd. 29.8.1986 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.4 3 Kamer) werd door de Minister van Openbare Werken medegedeeld :

„ De opmerkingen van het geachte lid met betrekking tot het niet-voltooiën van de A 17 autosnelweg, tussen Aalbeke en Dottignies, sluiten volledig aan bij mijn standpunt.

Voor wat mijn diensten betreft:

1. de studies met betrekking tot dit vak zijn volledig voltooid ;
2. de onteigeningen zijn zo goed als voltooid;
3. de werken zijn uitgevoerd tussen de E 3 en de taalgrens, die samenvalt met de grens van de provincies Henegouwen en West-Vlaanderen. Een stuk van 2 km op Waals grondgebied, tussen Dottignies en die grens, moet worden aanbesteed. De vereiste kredieten belopen ongeveer 150 miljoen;
4. mijn diensten hebben op 29 april 1983 bij de bevoegde diensten van het Waalse Gewest een bouwvergunning aangevraagd, volgens de vereiste vorm; sindsdien wachten mijn diensten en ikzelf met ongeduld op de conclusies van genoemde diensten.”

Mag ik van de heer Voorzitter van de Executieve vernemen :

- of de Vlaamse Executieve reeds gevat is door een voorstel van de bevoegde Gemeenschapsminister;
- indien niet, wat de Vlaamse Executieve nog in de weg staat om een beslissing te nemen, aangezien het advies van de Regionale Commissie reeds sedert 7.5.1986 aan de bevoegde Minister werd overgemaakt;
- wanneer de beslissing mag verwacht worden;
- hoe hij het verder verloop ziet van de procedure van het Overlegcomité. Zal hij ter zake zelf het initiatief nemen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat de Vlaamse Executieve nog niet gevat werd door een voorstel van de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister.

Voor wat betreft het tweede en derde luik van uw vraag, verwijs ik u naar de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Als antwoord op het laatste deel van uw vraag kan ik u mededelen dat conform de afspraken gemaakt tijdens de vergadering van het Overlegcomité Regering-Executieven van 18.6.85, deze aangelegenheid opnieuw aanhangig zal gemaakt worden, na een beslissing van de Vlaamse Executieve ter zake.

R. STEYAERT . GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 1 van 24 oktober 1986 van mevrouw M. VOGELS

Inspectiediensten voor bijzondere jeugdzorg — Werking

De inspecteurs belast met de inspectie van de instellingen voor bijzondere jeugdzorg maken, zoals logisch blijkt, een verslag op van hun inspectiebezoeken. Naar ik vernam wordt hiervan geen kopie bezorgd aan de betrokken instelling en kan de instelling zelfs na uitdrukkelijke vraag geen kopie van dit verslag bekomen en worden zij verwezen naar de mondelinge opmerkingen van de inspecteur.

Deze gang van zaken lijkt mij weinig logisch te zijn en wel om verschillende redenen. Wanneer de inspectie opmerkingen formuleert is het allicht met het oog op het wegwerken van eventuele tekortkomingen in het instellingsfunctioneren. Wil men hieraan werken dan moet dit gebeuren in teamverband met het hele opvoedersteam. Het zou dan ook meer dan wenselijk zijn dat de vergadering van personeelsleden zich hierbij kan baseren op een schriftelijk verslag van de inspecteur en zich niet uitsluitend hoeft te baseren op de door de directeur verwoorde opmerkingen.

Daarnaast lijkt het mij, gezien de vrij korte periode die de inspecteur voor zijn inspectie-opdrachten heeft en gezien hij wegens overbezetting slechts één tot

tweemaal per jaar de instelling bezoekt, niet ondenkbaar dat bepaalde zaken verkeerd worden ingeschat of te ongenueanceerd worden verwoord. Het lijkt mij dan ook niet meer dan billijk dat de instelling zelf hierop reactie kan geven.

Kan mevrouw de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Waarom wordt van het inspectieverslag, opge-
maakt naar aanleiding van het bezoek van de
inspecteur aan de instelling voor bijzondere
jeugdzorg, geen kopie bezorgd aan de instelling?
2. Wat is op dit moment de preciese functie van
voornoemd verslag?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Vermits overeenkomstig art. 69 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, de inspectieverslagen m.b.t. de erkende of gedulde inrichtingen bestemd zijn om de ter zake bevoegde Minister in te lichten, wordt daarvan geen kopie bezorgd aan de betrokken inrichting.

Voor het functioneren van de inrichtingen, is het nochtans van belang dat zij op de hoogte worden gebracht van opmerkingen en bedenkingen die ten aanzien van afwijkingen op de bestaande regelgeving worden vastgesteld. Tot op dit ogenblik gebeurt dit mondeling door de inspecteur.

Een geschreven mededeling kan ter zake een verbetering zijn.

Een dergelijke maatregel kan echter slechts overwogen worden nadat de inspectiedienst geïntegreerd is in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en kan functioneren binnen het brede kader van de Administratie van Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 1
van 23 oktober 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Openbare bouwvennootschappen werkzaam in het arrondissement Dendermonde — Activiteiten 1985

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. welke openbare erkende bouwvennootschappen voor huisvesting zijn in het arrondissement in 1985 werkzaam?
2. Hoeveel woningen werden er in 1985 door elk van deze maatschappijen verkocht?
3. Hoeveel woningen werden gerenoveerd (huur- of verkochte woningen)?
4. Hoeveel woningen worden er door elk van deze maatschappijen in 1985 verhuurd?
5. Het aantal personen dat in 1985 in elk van deze maatschappijen tewerkgesteld is?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden op door hem gestelde vragen te verstrekken.

A. Wat de NMH betreft

Benaming en maatschappelijke zetel van de vennootschap	Werkkring	Aantal verkochte woningen	Aantal gerenoveerde huurwoningen	Aantal verhuurde woningen
C.V. „ Geluk in ons Huis ” te Baasrode (Dendermonde)	Dendermonde	—	96	216
C.V. „ Dendermondse Volkswoningen ” te Dendermonde	Dendermonde Waasmunster	1 —	56	859
C.V. „ De Zonnige Woonst ” te Hamme	Hamme Temse	— —	110	845
C.V. „ Hulp in Woningnood ” te Overmere (Berlare)	Berlare Dendermonde	— —	50	267
C.V. „ Volkswelzijn ” te Dendermonde	Dendermonde	7	82	532
C.V. „ Eigen Dak ” te Wetteren	Laarne Wetteren Wichelen	— 2 —	28	657
C.V. „ Gewestelijke Maatschappij voor Woningbouw ” te Zele	Buggenhout Dendermonde Zele	— — 5	10	543

Benaming en maatschappelijke zetel van de vennootschap	Aantal tewerkgestelde personeelsleden				Huisbe- waar(d)(st)ers en schoonmaak- personeel
	Bedienden		Arbeiders		
	Voltijds	Deeltijds	Voltijds	Deeltijds	
C.V. „Geluk in ons Huis” te Baasrode (Dendermonde)	—	1	—	—	—
C.V. „ Dendermondse Volkswoningen ” te Dendermonde	2	—	—	—	—
C.V. „ De Zonnige Woonst ” te Hamme	3	—	2	1	4
C.V. „Hulp in Woningnood” te Overmere (Berlare)	1	—	—	1	—
C.V. „ Volkswelzijn ” te Dendermonde	3	—	—	—	9
C.V. „ Eigen Dak ” te Wetteren	2	—	3	—	3
C.V. „ Gewestelijke Maatschappij voor Woningbouw ” te Zele	2	—	1	—	1

B. Wat de NLM betreft

1. De Gewestelijke Landmaatschappij Dendermonde, erkend door de NLM, die alle gemeenten van het arrondissement Dendermonde in haar werksector groepeerd.
2. tot 1985 bouwde deze erkende maatschappij geen woningen; in haar werkgebied werden in 1985 18 kleine landeigendommen (door de NLM opgericht in groepsbouw) bij authentieke akte verkocht.
3. Nihil.
4. Nihil.
5. 1 persoon (zaakvoerder).

**Vraag nr. 2
van 17 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Onrechtmatige toekenning van premies — Stand van zaken

Het 143e Boek van opmerkingen, deel 1 bis, van het Rekenhof wijst erop dat door de **Gemeenschapsminister** van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud onrechtmatig premies werden toegekend aan particulieren voor het uitvoeren van **renovatie** werken en voor de aankoop van een door de invulbouw tot stand gekomen woning of van een gerenoveerde woning.

In totaal zou het gaan om een bedrag van 5.063.085 fr. Door de ondertekening van het Ministerieel Besluit houdende de toekenning van de **renovatie** premies zou het Vlaamse Gewest zich ertoe verplicht voelen deze premies toch uit te betalen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. inzake premies voor het uitvoeren van **renovatie** werken aan bestaande woningen. In hoeveel gevallen de premies onrechtmatig werden toegekend omdat:
 - a. de oorspronkelijke toestand, wegens de gevorderde staat van de werken, niet meer kon nagegaan worden ;

- b. de Minister een ongunstig advies van de onderzoeker had genegeerd;
- c. de aanvrager geweigerd of nagelaten had noodzakelijk geachte werken uit te voeren;
- d. de woning niet werkelijk werd gerenoveerd door de uitgevoerde werken;
- e. een hogere premie werd toegekend dan het toegezegde bedrag.
2. Inzake premies voor de aankoop van een door invulbouw tot stand gekomen woning. In hoeveel gevallen de premies onrechtmatig werden toegekend omdat:
 - a. de aanvragers de werken hadden aangevat voor de aanvraag en/of erkenning van het gebied als herwaarderingsgebied ;
 - b. de aanvragers hadden nagelaten een bestek of prijsofferte bij de aanvraag te voegen;
3. hoe een dergelijke gang van zaken verklaard kan worden ;
4. welke de aanleiding was tot deze willekeur in de toekenning van premies.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het voorwerp van deze vraag behoort tot de **bevoegd-**

heden van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

**J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU**

**Vraag nr. 301
(zitting 1985-1986)
van 7 augustus 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN**

A-beek te Meeuwen- Gruitrode — Vervuiling door drijfmest

De gevaren van de bio-industrie zijn ons allen bekend: dreigende nitraatverontreiniging van het grondwater, grote ammoniakuitstoot in de lucht en ophoping van zware metalen in de bodem vooral als gevolg van varkensmest.

Aan de bovenloop van de A-beek te Meeuwen, in de hoek gevormd door deze beek en haar eerste zijbeekje, de Donderslagbeek, is een varkensbedrijf ingeplant, een vetmesterij met 4 stallen goed voor ongeveer 4.000 varkens.

De eigenaar van deze varkensmesterij zou nu de A-beek gebruiken als riool voor het geproduceerde drijfmest uit zijn stallen. Aan de achterkant van de stallen bevinden zich, naar verluidt sleuven die uitmonden in de vlak ernaast stromende Donderslagbeek, die op haar beurt enkele tientallen meters verder in de A-beek uitloopt. Het zijn deze sleuven die regelmatig dienst zouden doen als afvoerkanaltjes van drijfmest naar de beek.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. of hij op de hoogte is van deze vervuiling en welke de preciese feiten zijn;
2. of reeds een onderzoek werd ingesteld naar de gevolgen van deze vervuiling voor het leefmilieu en de volksgezondheid en tot welke resultaten dit onderzoek heeft geleid ;
3. Welke maatregelen er ondernomen zullen worden om aan deze vervuiling snel een einde te stellen;
4. of en op welke wijze het principe „De vervuiler betaalt” zal worden toegepast.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, buitendienst Leuven, was reeds op de hoogte gebracht van de eventuele verontreiniging.

Na ontvangst van deze melding werd onmiddellijk door de inspectiedienst van de buitendienst Leuven, samen met de provinciale milieuambtenaar en een kantonale buurtwegcommissaris van de Provinciale Technische Wegendienst een onderzoek ingesteld. Op het tijdstip van de controle kon geen lozing, afkomstig van het bedrijf, in de Donderslagbeek en/of A-beek worden vastgesteld.

Het bedrijf in kwestie beschikt over geen lozingsconstructie en heeft derhalve geen lozingsvergunning. Wanneer toch een aalozing wordt vastgesteld, zal onmiddellijk een proces-verbaal van overtreding worden opgemaakt, vermits desgevallend artikel 2 van de wet van 26 maart 1971 wordt overtreden.

**Vraag nr. 342
(zitting 1985-1986)
van 30 september 1986
van de heer J. GABRIELS**

Ontgrindingsgebieden — Nabestemming

Al te vaak is gesteld geweest dat de grindgaten in het Maasland in een aantal gevallen de herbesteding van waterspaarbekken zouden krijgen.

Er zijn evenwel een aantal aanwijzingen o.m. in de richtnota „ De Drinkwatervoorziening in Vlaanderen Vandaag en Morgen” in 1984 maar ook volgens verklaringen van de directie Limburg NMDW dat er tot het jaar 2000 zeker geen gebruik zal gemaakt worden van oppervlaktewateren voor drinkwatervoorziening in Limburg.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeverre en voor welke gebieden wordt in het Limburgse Maasland het argument gehandhaafd dat de nabestemming waterspaarbekken moet zijn?
2. Blijft de visie gehandhaafd dat de gebieden Armenbos, de Bek en Wateringen na ontgrinding de bestemming waterspaarbekken krijgen? Op wiens verzoek en op basis van welk overleg is deze optie genomen?
3. Achte de Gemeenschapsminister het niet noodzakelijk om ter zake zijn visie mede te delen aan de GOM-Limburg die belast is met de toewijzing van deze gebieden voor ontgrinding maar ook met de nabestemming?
4. Is het juist dat in het kader van deze gebieden een gedeelte nl. van het Armenbos ongeveer 50 ha niet direct valabel zijn voor economisch verantwoord ontginning, zodat deze niet geëxploiteerd zouden worden? Is het juist dat het geplande waterspaarbekken zodanig verkleind zou worden dat het niet meer rendabel zou zijn?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de ontgrindingsgebieden en de nabestemming ervan vastgelegd zijn in het gewestplan van het Limburgse Maasland. Eventuele wijzigingen van dit gewestplan vallen onder de bevoegdheid van de heer' Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Een oordeel vellen over de grindexploitatie in het Armenbos behoort niet tot mijn bevoegdheid. Deze

aangelegenheid ressorteert namelijk onder de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Wat de watervoorziening betreft, kan ik bevestigen dat in normale omstandigheden spaarbekkens geen onmiddellijke prioriteit zijn voor de drinkwatervoorziening in Limburg.

Er blijven echter onbekende factoren bestaan, zoals de evolutie op lange termijn van de beschikbare hoeveelheden drinkwater in het Vlaamse Gewest, de evolutie van de kwaliteit van het grondwater e.a.

Het lijkt mij derhalve niet onlogisch tot op zekere hoogte sommige grindputten te vrijwaren als mogelijk spaarbekkens in de toekomst, zoals voorzien in de huidige gewestplannen.

Vraag nr. 346
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Afvalverbranding op zee — Stand van zaken

De milieu-actiegroep Greenpeace heeft onlangs met een reeks acties de aandacht gevestigd op de praktijken inzake afvalverbranding op zee.

Een rapport van het Europees Parlement betreffende die afvalverbranding op zee komt tot de conclusie dat deze vorm van verbranding zo snel mogelijk gestopt moet worden. Via deze methode zouden immers eveneens stoffen in zee en in de atmosfeer terechtkomen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke Belgische afvalstoffen, en hoeveel van elk, jaarlijks (1984-1985-1986) werden op zee verbrand met vermelding van de bedrijven van wie deze afvalstoffen afkomstig zijn?
2. Op welke wijze en onder welke voorwaarden gebeuren deze verbrandingen?
3. Door welke diensten worden deze verbranding op zee gecontroleerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De afvalstoffen die op zee verbrand worden behoren tot volgende categorieën.

Afvalstoffen die hoofdzakelijk zijn samengesteld uit chemische stoffen gekenmerkt door het symbool T (giftig) voorkomend op de lijst van de bij artikel 23 bis, §4, van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming bedoelde bijlage 1, afvalstoffen met meer dan 1000 mg organohalogenverbindingen met uitzondering van de gepolymeriseerde stoffen en de onder 0 14, 015 en 0 16 (van het afvalstoffenregister) bedoelde stoffen (013), afvalstoffen die meer dan 10 procent organische oplosmiddelen bevatten (0 15) afvalstoffen die afkomstig zijn van chemische operaties van de farmaceutische en de fytofarmaceutische nij-

verheid en de onderzoekslaboratoria (0 17), organische halogenverbindingen zoals beschreven in de Richtlijn van de Raad van 20 maart 1978 (032) alsook de in deze richtlijn beschreven gechloreerde oplosmiddelen (033) en organische oplosmiddelen (034), mengsels van oliën en oplosmiddelen wel (382) en niet (38 1) fluoride en chloorhoudend, destillatieresten bevattende halogenhoudende oplosmiddelen (504) fabrikatieafval uit de kunststofbereiding (565) alsook resten van PVC-weekmakers (566). De cijfers tussen haakjes vermeld komen overeen met de afvalstoffen-code uit het afvalstoffenregister zoals toegevoegd aan het Ministerieel Besluit houdende nadere regelen omtrent het meldingsformulier voor afvalstoffen d.d. 23 september 1982.

Op basis van de gegevens van de melding werden volgende hoeveelheden afvalstoffen van Vlaamse bedrijven op zee verbrand : 5065 ton in 1983, 9029 ton in 1984 en 2581 ton in 1985. De gegevens voor 1986 zullen slechts bekend zijn bij de melding die afgesloten zal worden per 10 februari 1987.

Gegevens per bedrijf kunnen niet medegedeeld worden krachtens de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende oprichting en werking van de databank bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest d.d. 12 augustus 1982.

De verbranding van afvalstoffen gebeurt in zogenaamde injectieovens d.w.z. dat de vloeibare afvalstoffen geïnjecteerd worden in de vlam van de oven. Bovendien wordt de injectie van afval gestuurd door meerdere thermokoppels die ervoor zorgen dat beneden een bepaalde temperatuur geen afvalstof kan geïnjecteerd worden.

De verbrandingstemperatuur ligt ruim boven de 1000 °C. Deze werkwijze laat toe tegemoet te komen aan een vernietigingsefficiëntie van meer dan 99,9%. Tenslotte dient eraan herinnerd te worden dat de verbranding slechts gebeurt in een specifiek daarvoor aangewezen gebied op de Noordzee.

De afgifte van de vergunning en het toezicht gebeurt door de Nederlandse overheid gelet op het feit dat de verbrandingszone zich in Nederlandse territoriale wateren bevindt. Een en ander gebeurt overeenkomstig de verdragen van Londen van 29 december 1972 en het verdrag van Oslo van 15 februari 1972.

Daarnaast wordt door het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin aan de bedrijven, producenten van afvalstoffen, machtigingen tot storting van afvalstoffen in zee en bijzondere vergunningen tot verbranding van afval- en andere stoffen op zee verleend.

Vraag nr. 349
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Researchinstituten voor milieutechnologie — Onderzoeksprojecten en subsidiëring

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. welke openbare en/of privé-researchinstituten zich momenteel bezighouden met het onderzoek en het stimuleren van milieuvriendelijke technologie ;
2. welke onderzoeksprojecten op dit ogenblik lopen de zijn;
3. voor welke bedragen deze researchinstituten door de overheid worden gesubsidieerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de hierna vermelde openbare of privé-research-instituten zich momenteel bezighouden met het onderzoek en het stimuleren van milieuvriendelijke technologie.

Naast de naam van het instituut wordt eveneens de titel van het lopende onderzoeksproject vermeld en het bedrag dat door de overheid voor het project gesubsidieerd wordt.

Studiecentrum voor Kernenergie te Mol.
Studie over de bestrijdingstechnologie tegen luchtverontreiniging (mei 1985) — 728.280 Fr.

Studiecentrum voor Kernenergie te Mol.
Studie van de luchtverontreiniging door organische componenten in het industriegebied Tessenderlo-Kwaadmechelen — 2.479.451 Fr.

Rijksuniversiteit te Gent.
Onderzoek over het rendement van de biofilter bij de geurbestrijding — 470.000 Fr.

Universitaire Instelling Antwerpen
Karakterisatie stofdeeltjes rond industriële emissiebronnen — 360.000 Fr.

Studiecentrum voor Water, onderverdeeld in werkgroepen betreffende :
- Coagulatie en Filtratie
- Oxydatie, absorptie en desinfectie
- Biotechnologie in de waterbehandeling.
De inbreng van de Vlaamse Gemeenschap in het Studiecentrum bedraagt 3.600.000 Fr. per jaar.

v.z.w. Studiesyndicaat voor de Valorisatie van het vijfde Kwartier van geslachte dieren.
Studie van de valorisatie van het vijfde kwartier van geslachte dieren — 4.682.000 Fr.

Katholieke Universiteit te Leuven.
Kwantitatieve studie over het gebruik van dierlijk mengmest en de verliezen aan stikstof — 4.599.500 Fr.

Rijksuniversiteit te Gent.
Kwalitatief waterbeheer in relatie tot bemesting en ontwatering van landbouwgronden in het krekengebied van Noord Oost-Vlaanderen — 7.052.096 Fr.

Instituut voor Scheikundig Onderzoek te Tervuren.
Onderzoek naar de verzuring van de bodem in het Vlaams Gewest — 2.365.000 Fr.

Instituut voor Scheikundig Onderzoek te Tervuren.
Onderzoek van de cadmiumverontreiniging te Kruikeke en omgeving — 490.000 Fr.

Vraag nr. 352
(zitting 1985-1986)
van 7 oktober 1986
van de heer E. VANDEBOSCH

Vervuiling van de Laak — Ingebruikname collector

De vervuiling van de Laak is een gekend probleem. Het gebruik van de afvalcollector kan volgens velen dit probleem definitief oplossen.

Mag ik ter zake het volgende van u vernemen:

1. welke zijn de garanties gegeven bij mogelijke ingebruikname van de collector t.a.v. de sanering van de Laak?
2. Waarom wordt deze collector nog steeds niet in gebruik genomen met het oog op een mogelijke sanering van de Laak?
3. Indien afvalstoffen van een bedrijf doorheen deze collector worden vervoerd wie is dan verantwoordelijk voor het transport en de mogelijke gevolgen hiervan?
4. Op welke wijze kadert het gebruik van deze collector in het beleid gevoerd door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij ?
5. Indien de collector in de toekomst in gebruik zal genomen worden, zal de Laak dan geruimd worden?
6. Welke instantie zal hiervoor instaan?
7. Op welke wijze gebeurt de financiering ervan ?
8. Wat zal er met het slib gebeuren?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De ingebruikname van de collector langsheen het Albertkanaal is de enige manier om zoute afvalwaters te verwijderen uit het zoetwatermilieu van de Laak, Nete, enz.

De collector kan nog niet in gebruik genomen worden omdat het bedrijf de benodigde voorzuivering nog niet heeft gerealiseerd.

De collector zal geëxploiteerd worden door de overheid. Op dit ogenblik zijn de Algemene Technische Diensten hiervoor aangewezen. Het is niet uitgesloten dat in de toekomst de VWZ deze taak overneemt.

Het ruimen van waterlopen dient te gebeuren door de beheerder van de waterloop. In het geval van de Laak is dit het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Indien zou blijken dat het slib giftig is, zal het moeten behandeld worden overeenkomstig de geldende voorschriften.

Vraag nr. 354
(zitting 1985-1986)
van 9 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Productie van zinkasse — Bestemming en eventuele verwijdering van sintels

De in het verleden geproduceerde zinkasse vormt in Limburg (Rotem, Overpelt, Lommel, . . .) reeds lang een bedreiging voor de bodem en het grondwater.

Deze sintels worden inderdaad gebruikt voor de verharding van wegen en tuinpaadjes, als vulmaterialen bij nivelleringswerken van terreinen, waar dan later huizen gebouwd worden en tuinen worden aangelegd.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of thans in Vlaanderen nog dergelijke sintels geproduceerd worden. Zo ja, welke hoeveelheid en welke is de bestemming ervan?
2. Of reeds een onderzoek werd ingesteld naar de verwijdering van dergelijke sintels?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De sintels van de produktie van zink, ook zinkasse genoemd, worden in Vlaanderen niet meer geproduceerd.

Sinds circa 10 jaar terug zijn de zink-producerende bedrijven in Vlaanderen allen overgeschakeld naar het elektrolyseprocédé. Het oude pyrometallurgische proces van zinkbereiding in horizontale retorten werd verlaten. In dit oude proces werden de zinkoxyden d.m.v. koolstof gereduceerd tot zink en in dezelfde oven gedistilleerd. De overblijvende fractie in de oven, de zogenaamde steriele fractie, vormde de zinkasse.

Het elektrolyseprocédé van Vieille Montagne werd door de drie bestaande zinkproducerende bedrijven, gelegen in of rond de Limburgse Kempen, in gebruik genomen: met name Vieille Montagne in Balen, MHO in Overpelt en Budelco in Budel, Nederland.

In het nieuwe procédé ontstaat geen zinkasse als afvalstof maar wel goethiet-slib of ijzeroxyde-slib, dat op eigen vergunde fabrieksterreinen gestort wordt op monostorten, gezien de mogelijkheden tot hergebruik op lange termijn.

Thans zijn saneringsonderzoeken aan de gang om de terreinen van oude zinkfabrieken te saneren. Het eindverslag van de studie over de sanering van het fabrieksterrein van de vroegere arseenfabriek van Reppel (Bocholt), wordt begin 1987 verwacht. De studie over de sanering van het fabrieksterrein van de oude zinkfabriek van Rotem (Dilsen) is momenteel in aanbesteding.

Momenteel wordt een onderzoek uitgevoerd naar de omvang en de effecten van de verontreiniging door zware metalen in Noord-Limburg door het Studiecentrum voor ecologie en bosbouw vzw (Lisec) voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 356
(zitting 1985-1986)
van 9 oktober 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Lozingsvoorwaarden collector — Publikatie en naleving

Op mijn parlementaire vraag nummer 263 dd. 4 juni 1985 antwoordde u het volgende: "De procedure voor het afgeven van de lozingsvergunning is nog niet afgerond, zodat de preciese lozingsvoorwaarden nog niet gekend zijn."

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of thans deze lozingsvoorwaarden zijn gekend?
2. Welke lozingsvoorwaarden in de vergunningen van de bedrijven die op de collector zullen aansluiten, vermeld zijn?
3. Of de betrokken bedrijven al of niet in staat zijn deze lozingsvoorwaarden stipt na te leven?
Zo ja, zijn ze bereid hun bedrijven daartoe uit te rusten?
Zo nee, welke maatregelen zullen worden getroffen om de lozingsvoorwaarden, al of niet in collector-verband, te doen naleven?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Er is nog geen lozingsvergunning afgegeven voor lozingen op de collector langsheen het Albertkanaal. Aan het bedrijf zijn twee lozingsvergunningen afgegeven voor lozing op oppervlaktewater.

De lozing op de collector zal evenwel aan dezelfde voorwaarden dienen te beantwoorden als deze op oppervlaktewateren, met uitzondering van het zoutgehalte dat bij lozing in de Schelde niet de minste invloed zal uitoefenen op de kwaliteit van dit ontvangende water.

Vraag nr. 2
van 23 oktober 1986
van de heer E. VANDEBOSCH

Stortplaats te Tessenderlo — Controle

Vlak bij de boord van het Albertkanaal, in de onmiddellijke nabijheid van de overbrugging aangeduid door de identificatie "Tessenderlo km 72.067" en gelegen in de uiterste noord-oostelijke punt van het grondgebied van de gemeente Tessenderlo, bevindt zich een stortplaats waar aanzienlijke hoeveelheden afvalstoffen gestockeerd worden, afgedekt met een dekzeil.

Deze stortplaats wordt begrensd door de boord van het Albertkanaal en het gedeelte van de Kanaalweg vanaf de zoëven aangeduide brug richting Beverlo. Vanop deze Kanaalweg is de stortplaats duidelijk zichtbaar.

Graag kreeg ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Handelt het hier om een vergunde stortplaats? Zo ja, door wie werd de stortvergunning afgegeven, op welke datum en voor welke periode?
2. Om welke afvalprodukten gaat het hier. Welk is de samenstelling ervan en de herkomst?
3. Welke hoeveelheid afvalstoffen is er actueel gestockeerd? Groeit deze hoeveelheid nog aan of is er integendeel afname?

4. Is nagegaan of percolaat van deze afvalberg naar het vlakbij gelegen Albertkanaal getransporteerd wordt ?
5. Is er een lozingsvergunning aangevraagd, desgevallend afgegeven? Zo ja, door wie en op welke datum?
6. Is de samenstelling van dit percolaat geanalyseerd?
7. Zo ja, is dan nagegaan welke de mogelijke schadelijke effecten zijn op de waterkwaliteit van het Albertkanaal?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De afvalstoffen zijn op het betreffend terrein langs het Albertkanaal te Tessenderlo opgeslagen sedert 1983. Deze opslagplaats werd vergund in het kader van het ARAB (op aanvraag van de PVBA BOMA) door de beslissing van het Schepencollege van Tessenderlo dd. 28.03.1983 en dit voor een periode van 30 jaar. Deze vergunningstermijn werd naderhand (beslissing dd. 28.05.1984, eveneens van het Schepencollege van Tessenderlo) teruggebracht tot 2 jaar. Bij de verlengingsaanvraag van de PVBA BOMA ingediend bij het Gemeentebestuur van Tessenderlo begin 1985, werd er door de OVAM op gewezen dat betreffende opslagplaats vergunningsplichtig is in het kader van het decreet dd. 02.07.1981 voor het beheer van afvalstoffen en dat er bijgevolg een vergunning in het kader van dit decreet diende te worden aangevraagd. Deze vergunningsaanvraag is momenteel in behandeling.

De genoemde afvalstoffen zijn de „Tharsis Pyrietassen”. De oorsprong ervan is het bedrijf Tessenderlo Chemie. Dit bedrijf roost pyriet om zwavel te produceren en geeft aldus ontstaan aan de genoemde assen.

Het roosten van 1.000 kg pyrieterts levert 700 kg pyrietassen op. Het is echter zo dat pyrieterts vele onzuiverheden bevat.

Deze bijmengingen zijn aanwezig onder de vorm van sulfiden en sulfaten en worden tijdens het roosten niet omgezet tot oxiden. Zij blijven in de assen aanwezig onder de vorm van zwavelverbindingen. Hierdoor bevatten de pyrietassen nog 2 à 4% zwavel (S).

Samenstelling pyrietassen :

Fe	6 1%
Cu	1%
Zn	3%
Pb	0,1%
As	0,03 %
Au	1,4 g/t
Ag	32,0 g/t
S	2-4%

De aanwezigheid van het Cu en vooral het S maakt dat de ferro-industrie weigerachtig staat tegenover een mogelijk gebruik van deze pyrietassen als grondstof voor ijzerbereiding. Vooral de zwavel is schadelijk daar hij moeilijk te verwijderen is en het ijzer broos maakt. Vroeger werd deze pyrietbrand noch-

tans veelvuldig in ijzerwinning gebruikt. De erg fluctuerende en vaak lage prijs van de metalen maakt de extra behandeling nodig om de assen bij de ijzerwinning te gebruiken, niet rendabel ofwel is de rentabiliteit ervan twijfelachtig.

Indien de „verontreinigingen” gaande van het S tot de non-ferro metalen op een rendabele manier verwijderd kunnen worden, beschikt men over een zeer rijk ijzererts.

Tot 1983 werden de pyrietassen doorverkocht aan de Duisburger K pferhuute/Duisburg. Deze firma recupereerde de non-ferro's en verkocht vervolgens de pulp aan de hoogovens. In maart 1983 werd dit bedrijf gesloten en ontstond voor Limburg Chemie NV een ernstig probleem daar de pyrietassen niet meer verkocht konden worden.

Door het wegvallen van DKH dient een andere bestemming gezocht te worden voor deze pyrietassen. De totale jaarlijkse hoeveelheid is 100.000 ton wat ongeveer neerkomt op 350 ton/dag.

De aanwezige hoeveelheid wordt geraamd op 150.000 à 200.000 ton en neemt niet toe daar de huidige geproduceerde assen verscheept worden naar Spanje.

Op heden wordt onderhandeld om de bestaande berg af te voeren naar Spanje naar rata van 30.000 ton per jaar.

Er komt water van deze stortplaats via een ringsloot in het Albertkanaal terecht. Een lozingsvergunning werd niet aangevraagd. De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij heeft proces verbaal van overtreding tegen de exploitant opgesteld omwille van de gemeten zware metaalconcentraties in het geloosde afvalwater.

Men heeft in het Albertkanaal echter geen schadelijke effecten waargenomen. De nodige maatregelen zullen genomen worden tot stopzetting van deze lozing.

Vraag nr. 27 van 20 november 1986 van de heer J. VALKENIERS

Alcoholmisbruik bij jongeren — Preventie en maatregelen

De Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen is helemaal niet te spreken over de aanpak van het alcoholmisbruik in dit land. Zij stellen vast dat we in ons land over minder gegevens beschikken i.v.m. alcoholproblemen dan in vele andere landen. Zij leiden daaruit af dat er hier een te grote tolerantie tegenover deze problematiek bestaat.

Nog belangrijker evenwel vinden zij dat in plaats van deze problemen grondig en adequaat aan te pakken, men deze problemen op zeer subtiele wijze stilhoudt, uit vrees, zo stellen zij, voor lichamelijke, psychosociale en economische ontbering.

Graag kende ik de reactie van de Minister op deze stellingen? Wat doet hij om de plaag van het alcoholisme, die ook en vooral bij de jongeren steeds meer om zich heen grijpt, kordaat aan te pakken en te bestrijden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat juist in verband met de verslavingsproblematiek in samenwerking met de Vereniging voor Alcohol- en Andere Drugproblemen (VAD) een werkgroep werd samengesteld.

De opdracht van deze werkgroep bestaat erin in verband met de verslavingsproblematiek al de rapporten en verslagen uit verschillende departementen samen te brengen en na analyse voorstellen te formuleren omtrent een betere aanpak.

Verder zal kortelings de coördinatie van de Gezondheidsvoorlichting worden aangepakt. Ook binnen dit kader zal deze problematiek ter sprake worden gebracht.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 126
(zitting 1985-1986)
van 12 juni 1986
van de heer J. DEVOLDER

Omleggingsweg rondom de Transportzone te Zeebrugge — Aanpassing gewestplan

Het Stadsbestuur van Brugge onderhandelt reeds jaren over een tracé van omleggingsweg rondom de Transportzone te Zeebrugge.

Deze omleggingsweg is noodzakelijk uit planologische overwegingen en hoogdringend wegens de slechte staat van het viaduct in het tracé aan de Koninklijke Baan.

Wanneer niet dringend over deze omleggingsweg wordt beslist, kan men met de uitbouw van de toegang naar de voorhaven niet verder en kan het gevaarlijk viaduct niet worden vervangen.

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. of dit dossier dient te worden voorgelegd aan de Vlaamse Executieve, ten einde een afwijking te bekomen van het Gewestplan;
2. zo ja, wanneer dit zal gebeuren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de voorgelegde omleggingsweg afwijkt van de voorzieningen van het gewestplan in die zin dat het ontworpen tracé een nieuwe verbinding inhoudt terwijl het gewestplan alleen een lokale aansluiting voorziet op de bestaande rijksweg (Baron de Maerelaan).

De problematiek van deze afwijking aan het gewestplan moet evenwel samengezien worden met heel de verkeersinfrastructuur van het noordelijk deel van het gewestplan Brugge-Oostkust. Op verschillende plaatsen bestaan er afwijkende voorstellen van tracés vanwege het Ministerie van Openbare Werken t.o.v. de voorzieningen van het gewestplan. Op andere

plaatsen werden afwijkende tracés reeds gerealiseerd terwijl op nog andere plaatsen de voorstellen van tracés in het gewestplan achterhaald zijn. Ik heb mij derhalve voorgenomen heel de problematiek van de verkeersontsluiting van Brugge-Zeebrugge en de havenuitbouw zo vlug mogelijk voor te leggen aan de Executieve met het oog op een eventuele gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust.

Vraag nr. 190
(zitting 1985-1986)
van 18 september 1986
van de heer J. VAN HECKE

Melle — Inplanting recreatiecentrum „ Summer and Winter Beach ” — Stand van de werkzaamheden

Al geruime tijd is er sprake van het aanleggen van een overdekt recreatiecentrum „ Summer and Winter Beach ” op de Spijker aan de Ringvaart in Melle.

Reeds in 1984 verleende de gemeente te Melle hiertoe een gunstig advies. Volgens bepaalde persartikelen zou „Minister Pede spoed willen zetten achter de procedure van stedenbouw”.

Kan de heer Minister mij informeren over de preciese stand van zaken in dit dossier?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen, dat vernoemd project nl. het overdekt recreatiecentrum „Summer and Winter Beach” te Melle, door de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en het Leefmilieu negatief werd geadviseerd. De Dienst Coördinatie en Planning was evenwel van mening dat vernoemd project binnen de Gentse Regio een waardevolle aanwinst zou betekenen van het recreatief apparaat. Daarom is in samenwerking met de initiatiefnemer gezocht naar een aantal inplantingsmogelijkheden binnen de Gentse agglomeratie. Dit resulteerde in een 7 tal mogelijke lokalisaties die achtereenvolgens werden geëvalueerd in een breedvoerige nota. Rekening houdende met een feitelijke realisatie wordt momenteel een analyse gemaakt van de inplantingsvoorstellen i.v.m. grondverwerving enz..

Rekening houdende met de aard van het project, dat mijn of meer een primeur zou kunnen zijn voor Vlaanderen en een positieve inbreng zou betekenen voor de recreatieve structuur van een deel van het Vlaamse Gewest, heb ik de bijzondere aandacht gevraagd van de administratie voor een snelle en vlotte afwerking van het dossier.

Momenteel ligt de bal echter in het kamp van de initiatiefnemer en eens de keuze gemaakt is uit de serie van inplantingsmogelijkheden zal ik het nodige doen om het sein op groen te zetten voor de concrete realisatie.

Vraag nr. 212
(zitting 1985-1986)
van 17 oktober 1986
van de heer J. SAUWENS

Aanleg golfterrein te Hasselt — Naleving gewestplan

Wij vernemen via de kranten dat u de beslissing heeft genomen dat het golfterrein te Hasselt kan worden aangelegd zoals gevraagd.

Kunt u ons mededelen welke de juiste inhoud is van uw beslissing? Houdt deze beslissing een wijziging van het gewestplan in? Met welke motivering is deze beslissing genomen? Over welke oppervlakte handelt het zich hier? Welke was voorheen de bestemming van deze gronden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Mijn beslissing heeft erin bestaan, om na grondig onderzoek de ten bewarenden titel geschorste bouwvergunning, niet te vernietigen.

De gemeenten Voeren, binnen een BPA een autonoom beleid en dit onder toezicht van de gemachtigde ambtenaar die over een persoonlijke appreciatie beschikt.

Vraag nr. 213
(zitting 1985-1986)
van 17 oktober 1986
van de heer L. KELCHTERMANS

Vliegveld Kiewit Hasselt — Uitbreiding, wijziging en omvorming

Uit de pers vernamen wij dat er een uitbreiding van het vliegveld Kiewit te Hasselt is gepland. Nu reeds maken de buurtbewoners zich duidelijk zorgen over de toename van de lawaaihinder en over de gevaren die met elk vliegveld gepaard gaan. De landingsbaan zou langer worden. Er zou verlichting komen waardoor nachtvluchten niet uitgesloten zijn en waardoor zwaardere vliegtuigen dit vliegveld zouden kunnen aandoen.

Het is u wel bekend dat de provincie Limburg reeds ruim zijn aandeel heeft in lawaai-overlast van de vliegtuigen met straalmotor uit de militaire basis te Kleine Brogel.

Heel wat mensen zijn de mening toegedaan dat het vliegveld Kiewit te Hasselt moet beperkt blijven tot een vliegveld voor sportvliegers die een minimale belasting van de woonomgeving met zich mee moet brengen.

Mag ik de geachte Minister om een antwoord verzoecken op de volgende vragen.

1. Zijn er bij uw diensten reeds aanvragen ingediend voor de uitbreiding, wijziging om omvorming van het vliegveld te Kiewit te Hasselt? Zijn er reeds adviezen gegeven in verband met de mogelijke aankoop van gronden door openbare besturen?
2. Zijn er dossiers bij uw diensten bekend waarbij toelating gevraagd wordt bepaalde infrastructuurwerken uit te voeren met het oog op een uitbreiding van de startbaan van het vliegveld? Zo ja, wat houden ze in?
3. Zijn dergelijke aanvragen onderworpen aan de verplichting tot het houden van een openbaar onderzoek?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 17 oktober 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat mij geen aanvraag bekend is omtrent een eventuele uitbreiding, wijziging en omvorming van het vliegveld te Kiewit Hasselt.

Vraag nr. 2
van 23 oktober 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Restauratie beschermde en niet-beschermde kerken — Uitgaven 1984 en 1985

Wat zijn de budgettaire uitgaven in de Vlaamse Gemeenschap aan de restauratie van beschermde en niet-beschermde kerken voor 1984 en 1985?

Wat voorziet het Waalse Gewest als bedrag voor dezelfde soort uitgaven?

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen: de kredieten voor restauratiewerken aan kerken werden tot en met 1984 ingeschreven op de begroting van het Vlaamse Gewest — sectie 85 — artikel 63.02.03.27.

Vanaf 1985 werden de kredieten ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap — sectie 78 — artikel 63.04.02.27 voor wat de beschermde kerken betreft.

In 1984 werden de kredieten op hetzelfde artikel voorzien voor zowel werken aan beschermde als niet-beschermde kerken.

Een totaal van 370.079.094 F werd in 1984 vastgelegd waarvan 244.354.296 F besteed werd voor werken aan beschermde kerken.

In 1985 werd voor de beschermde kerken een krediet ten belope van 210.742.566 F vastgelegd.

De kredieten voor niet beschermde kerken werden verder aangerekend op de gewestbegroting — vastgelegd bedrag 66.324.699 F in 1985.

Aangestipt dient dat in 1985 een protocol werd afgesloten tussen de toenmalige Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, de heer M. Galle en de toenmalige Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer K. Poma.

Met ingang van 1 januari 1986 valt alles wat te maken heeft met werken aan beschermde monumenten onder de bevoegdheid van mijn Collega, de Gemeenschapsminister van Cultuur, P. Dewael.

Ten slotte kan ik u mededelen dat voor wat de cijfers van het Waalse Gewest betreft deze niet kunnen medegedeeld worden. Dit is een materie die niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Vraag nr. 4
van 23 oktober 1986
van de heer J. SAUWENS

Provinciale directies van AROL — Beleid

Ik heb vernomen dat de provinciale directies van AROL de neiging hebben om voortaan geen adviezen meer te vragen aan andere besturen zoals bijvoorbeeld de directies der Rijkswegen of het Ministerie van Landbouw, omtrent de aan hen voorgelegde bouw- of verkavelingsaanvragen. De gemeentebesturen die de aanvragen uiteindelijk moeten behandelen zijn helemaal niet vertrouwd met deze rondvraag om advies en informatie. Zij weten immers niet wie allemaal moet worden geraadpleegd, noch op welk adres. Dit kan zware moeilijkheden meebrengen voor de burgers zowel als voor de lokale besturen.

Daarom had ik graag van de geachte Minister vernomen :

1. is het juist dat de provinciale directies deze taak afschuiven op de gemeenten?
2. Verwittigen de provinciale directies systematisch de gemeenten dat er nog adviezen moeten gevraagd worden bij andere besturen?
3. Steunt deze houding van de buitendiensten van AROL op instructies van het hoofdbestuur of niet?
4. Zijn de gemeenten verplicht nog andere adviezen dan die van de gemachtigde ambtenaar in te winnen bij het behandelen van vergunningsaanvragen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat aan de Gemachtigde Ambtenaar opdracht is gegeven tot het eerbiedigen van de in de wet voorziene termijnen voor het behandelen van de verschillende aanvragen die hen worden voorgelegd. In dit verband verwijs ik naar het antwoord op de parlementaire vraag nr. 100 dd. 20 mei 1986 van de heer G. Cardoen. Met het doel de voorziene termijnen te laten eerbiedigen of in de praktijk zelfs in te korten heb ik aan mijn administratie opdracht gegeven mij ter zake voorstellen te formuleren. Hierbij kan ik evenwel nu reeds mededelen dat er inderdaad gedacht wordt aan voorstellen in de zin zoals vermeld door het geachte lid en waarbij nu reeds in sommige provincies bepaalde werkwijzen voorzichtig uitgetest worden.

Anderzijds moet ik er op wijzen dat de gemeenten een belangrijke bijdrage kunnen leveren in het versnellen van de procedures door zelf reeds op voorhand of gelijktijdig met het aanvragen van het advies van de Gemachtigde Ambtenaar adviezen in te winnen. In tegenstelling met wat het geachte lid beweert, ben ik van mening dat de gemeentelijke diensten wel degelijk weten wie de belanghebbende partijen zijn, althans in de meeste gevallen, en aan wie dus advies kan of eventueel verplicht advies moet gevraagd worden.

Vraag nr. 5
van 24 oktober 1986
van de heer J. BOSMANS

Belasting op jacht- en sportwapens — Verhoging provinciebelasting

Blijkens inlichtingen keurde de Provincieraad van

Antwerpen op 9 oktober jongstleden de begroting voor het jaar 1987 goed; met inbegrip van ondermeer een belasting voorzien op het bezit van vuurwapens ten belope van 3.000 fr. per wapen per jaar.

Deze belasting zou ingegeven zijn enerzijds door het feit dat men tevergeefs getracht heeft de provinciale belasting op de jachtverloven te verhogen en anderzijds hoopt men, onder druk van deze fiscaliteit, de wapenbezitters aan te sporen zich van hun wapens te ontdoen.

Nochtans is het wapenbezit een nationale materie en wordt nog steeds geregeld door de wet van 3 januari 1933.

Daarenboven is de categorie van de jacht- en sportwapens, volkomen vrij, enkel het dragen ervan is afhankelijk van een wettige reden.

Anderzijds zullen de handelaars in wapens een bedrag van 18.000 fr. dienen te storten omdat men ze „milieuonvriendelijk” vindt maar zullen bovendien ook nog als hinderlijk bedrijf een jaarlijkse belasting dienen te betalen van 4 fr. per m².

Desbetreffend mocht ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen in hoeverre het al dan niet verenigbaar is dat een aangelegenheid, in dit geval wapenbezit, die een nationale materie is, en aldus wettelijk geregeld is (wet van 3 januari 1933) door een ondergeschikt bestuur fiscaal wordt bezwaard?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De provincieraad van Antwerpen heeft op 7 en 9 oktober 1986 de provinciebelastingen voor het dienstjaar 1987 vastgesteld. Daarbij werd een belastinghervorming doorgevoerd die gebaseerd is op een bewuste beleidskeuze van de provinciale overheid. De belasting op het bezit van vuurwapens maakt deel uit van die beleidsbepaling.

Ik wijs het geachte lid er op dat de regionale en lokale besturen in het kader van hun fiscale autonomie vrij zijn bij het bepalen van hun fiscaliteit, tenzij de ingevoerde belastingen strijdig zouden zijn met de wet, indruisen tegen het redelijkheidsbeginsel of economisch of sociaal onaanvaardbaar zouden zijn vanuit het oogpunt van het na te streven algemeen belang.

Geen enkele wet verbiedt de provincies een belasting te leggen op het bezit van vuurwapens. Ook de wet van 3 januari 1933, die reglementaire bepalingen bevat betreffende het wapenbezit, en die onder meer het bezit van jacht- en sportwapens toestaat, bevat terzake geen verbodsbepalingen. Het feit dat de nationale of de gewestelijke overheid regelend optreedt inzake een welbepaalde materie, verhindert vanzelfsprekend niet dat de regionale en lokale besturen deze materie belasten, tenzij de wetgever zelf ter zake een verbod oplegt.

Vraag nr. 7
van 30 oktober 1986
van de heer G. CARDOEN

Tariefvermindering huisvuilbelasting — Criteria

Ik zou de geachte Minister dank weten op volgende vragen een omstandig antwoord te mogen vernemen.

1. Is het juist dat een gemeentebestuur voortaan geen vrijstelling inzake belasting op het huisvuil mag verlenen aan invaliden of personen die het echt met een bescheiden inkomen moeten stellen.

Welke zijn de redenen hiertoe?

Mag een gemeentebestuur dan wel voor deze categorie-inwoners een tariefvermindering toepassen?

Mag ik ook hier enig omstandig antwoord verwachten?

Druisen deze maatregelen niet in tegen de gemeentelijk ke autonomie?

Antwoord

Zoals het geachte lid weet heeft de administratieve rechtspraak inzake gemeentebelastingen steeds als principe gesteld dat sociale overwegingen geen aanleiding mogen geven tot vrijstelling of vermindering tenzij de wet zelf anders bepaalt.

Aan bepaalde categorieën van belastingsplichtigen mogen vrijstellingen of belastingsverminderingen enkel worden toegestaan als er een direct verband is tussen de belastbare materie en de verantwoording van het belastingsvoordeel.

De huisvuilbelasting vormt in zekere mate een vergoeding voor een door de gemeente aangeboden dienstverstreking in het kader van de vrijwaring van de openbare hygiëne. Dit betekent dat deze belasting zich niet leent tot het toekennen van voordelen om sociale redenen.

De door het geachte lid genoemde categorieën houden inderdaad geen verband met de mate waarin van de aangeboden dienstverstreking wordt gebruik gemaakt. In dit opzicht is het wel toegelaten in de belastingsverordening een verminderde belastingsvoet vast te stellen voor alleenstaanden, aangezien zij logischerwijze minder huisvuil laten ophalen.

De sociale bewogenheid van de gemeentebestuurders heeft andere middelen dan belastingbevoordeling om zich terecht te uiten. Naast de OCMW beschikken ook de gemeentebesturen over voldoende gekende niet-fiscale maatregelen en initiatiefmogelijkheden ten voordele van sommige groepen inwoners.

Vraag nr. 9

van 3 november 1986

van de heer F. VANDENBROUCKE

Aansluiting A2-autoweg Lummen-Bertem — Stand van zaken

Een groot gedeelte van de bevolking van Wilsele, Wijgmaal en Rotselaar leeft in ongerustheid betreffende de geplande doortrekking van de A2-autoweg Lummen-Bertem naar de ring rond Mechelen.

Zoals aangeduid op het Gewestplan Leuven (Kaart-

blad 24/6 Rotselaar, coördinaten 177-18 1) is er een reservatiestrook voorzien voor deze aftakking.

Deze verbinding doorkruist landschappelijk waardevolle gebieden en natuurgebieden en tast eens te meer het leefmilieu van de plaatselijke bevolking aan.

Bovendien kan men zich de vraag stellen over het nut van deze vertakking in een gebied dat reeds oververzadigd is van snelwegen en zijn ruraal karakter dreigt te verliezen.

Daarom zou ik de vraag willen stellen, Mijnheer de Minister, hoever de planning van deze aansluiting staat?

Wanneer is er een herziening van dit Gewestplan gepland, teneinde deze mogelijke aansluiting opnieuw te evalueren?

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag kan ik het geachte lid meedelen dat op vlak van de ruimtelijke planning, t.a.v. de doortrekking van de A2-autoweg naar de ring rond Mechelen, niets gewijzigd is ten overstaan van de voorzieningen van de gewestplannen.

In tegenstelling met het gewestplan Leuven werd in het gewestplan Halle-Vilvoorde de vroegere reservatiestrook voor deze ontworpen autoweg geschrapt.

Er is geen herziening van deze gewestplannen, met betrekking tot deze verbinding, in het vooruitzicht gesteld.

Wat de planning van, en het voornemen tot de realisatie betreft verwijs ik het geachte lid naar de bevoegdheid van de Minister van Openbare Werken.

Vraag nr. 10

van 6 november 1986

van de heer A. DE BEUL

Inplanting golfterrein in Brasschaat — Naleving gewestplan en bescherming open ruimte

De huidige golf van golfterreinen betekent een nieuw gevaar voor de open ruimte. Binnen Vlaanderen is de spanning tussen te verschillende maatschappelijke functies zo groot dat een verstoring van het evenwicht — meestal ten koste van de open ruimte — niet meer aanvaardbaar is. Men kan wel stellen dat een golfterrein landschapopbouwend kan werken maar toch wordt door de uitbating en de aanleg, de bestemming van het gebied gewijzigd en de druk op de open ruimte nog vergroot.

In Brasschaat wordt een nieuw golfterrein gepland rond de Boshoeve. Dit twintig hectare groot natuur- en landbouwgebied situeert zich tussen de Miksebaan en de autosnelweg E1 9. Van deze 20 ha heeft 10,8 ha de bestemming natuurgebied en is 9,2 ha landbouwgebied. Dit gebied sluit aan bij het gemeentepark De Mik en het gebied De Inslag van de dienst Waters en Bossen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Los van het feit of dit dossier u reeds werd overgemaakt, meent u niet dat een aanbrengen van een golfterrein in een natuur- en landbouwgebied in strijd is met het gewestplan?
2. Welke juridische argumentatie wordt door u aangedragen om eventueel te stellen dat het aanleggen van een golfterrein in een natuur- en landbouwgebied niet in strijd is met de voorschriften van het gewestplan? Hoe zal het koninklijk besluit van 28 december 1972 (BS 10 februari 1973) en inzonderde toelichting hierbij worden nageleefd?
3. In de Financieel Economische Tijd van 11 oktober 1956 verklaarde u dat een wijziging van een gewestplan enkel zou nodig zijn bij sterke ontbossingen, opvallende terreinverhogingen of bij het inplanten van speciale grassoorten. Op welke juridische argumentatie steunt u zich om dit te beweren?
4. Naar aanleiding van een advies van het hoofdbestuur van ruimtelijke ordening verklaarde uw kabinet (De Financieel Economische Tijd, 9 augustus 1986) dat het aanleggen van een golfterrein in landbouw- en natuurzone sowieso verboden is, ook al wordt het landschap niet gewijzigd. Bevestigt u nog steeds deze verklaring?
5. Hoe kunnen de tegenstrijdige verklaringen in de Financieel Economische Tijd van 9 augustus 1986 en van 11 oktober 1986 met elkaar gerijmd worden?

Antwoord

1, 2 en 3. In strijd met wat het geachte lid meent betekent de aanleg en het gebruik van een golfterrein helemaal geen aantasting van de open ruimte en wel integendeel. Zoals het geachte lid weet werden de bestaande golfterreinen, naargelang de beeldingskracht van de ontwerpers van de gewestplannen, nu eens beschouwd als parkgebieden, woonparken, enz. Een ervan werd trouwens als landschap beschermd.

Het dossier „Brasschaat” is mij niet bekend. Het is overigens niet zeker dat het mij zal voorgelegd worden daar, naargelang het geval, de aanleg van een golfterrein niet altijd vergunningsplichtig is en mijn ambt alleen tussenkomt wanneer de wet dit uitdrukkelijk vereist. Primair beslist immers de gemeente onder toezicht van de gemachtigde ambtenaar.

4 en 5. Zoals het geachte lid weet is het niet gebruikelijk noch zelfs praktisch mogelijk enige censuur uit te oefenen op de pers. Het geachte lid zal begrijpen dat ik geen verantwoordelijkheid draag voor alles wat in de pers verschijnt.

Vraag nr. 11

van 6 november 1986
van de heer A. DE BEUL

Golfterrein Hasselt — Intrekking schorsingsbesluit van de provinciale directeur van stedenbouw

De gemachtigde ambtenaar van de provinciale Directie van Stedenbouw (Hasselt) schorste op grond van artikel 46 de bouwvergunning van het Hasseltse sche-

pencollege. De vergunning voor een golfterrein was niet conform met de bepalingen en de bestemming van het BPA.

Niettegenstaande deze juridische onweerlegbare argumentatie verklaarde u dat u de schorsing van de bouwvergunning zou ongedaan maken.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke juridische gronden meende u te moeten verklaren dat u de schorsingsbeslissing van de provinciale directeur van stedenbouw zou ongedaan maken?
2. De bouwvergunning van de Hasseltse golf werd intussen op een juridisch totaal onaanvaardbare manier opgelost. De gemachtigde ambtenaar heeft zijn schorsingsbeslissing ingetrokken. Deze werkwijze is beslist onaanvaardbaar en kan juridisch door geen enkel artikel van de wet op de stedenbouw en ruimtelijke ordening goedgepraat worden. Integendeel, ze is er totaal mee in strijd. Eénmaal er een schorsingsbesluit is genomen kan de vergunning worden vernietigd of wordt, door het verstrijken van de termijn, de schorsing opgeheven. Op grond van welke juridische argumentatie werd het schorsingsbesluit ingetrokken?
3. Werd door u of uw kabinet druk uitgeoefend op de provinciale directie om op een onwettelijke wijze, het schorsingsbesluit in te trekken?
4. Waarom heeft u de door het schepencollege van Hasselt afgegeven vergunning niet vernietigd? Welke juridische argumentatie heeft u gehanteerd om art. 46, 6de lid niet toe te passen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Na onderzoek van het dossier van de geschorste bouwtoelating is gebleken dat de voorgenomen werken ofwel niet vergunningsplichtig waren ofwel konden toegelaten worden binnen de voorschriften van het BPA.
2. De gemachtigde ambtenaar heeft een eigen bevoegdheid. De mogelijkheid tot intrekking van rechtshandelingen is geen aangelegenheid die voorkomt in de stedenbouwwet maar die berust op de fundamentele beginselen van alle recht. Wat de intrekking van administratieve rechtshandelingen betreft moge ik het geachte lid verwijzen naar de rechtsleer en o.m. het voortreffelijke werk van Mast & Dujardin. Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, Gent, 1984, nr. 494.
3. Het ligt niet in mijn aard noch in deze van mijn medewerkers om op het even wie druk uit te oefenen. Het schorsingsbesluit diende overigens niet ingetrokken te worden daar bij gebrek aan vernietiging binnen de termijn de geschorste beslissing volledige uitwerking kon bekomen.
4. Zoals hierboven reeds gesteld en in antwoord op vraag nr. 2 12 van 17 oktober reeds vermeld, was er geen enkele reden om, na grondig onderzoek van het dossier, de vergunning te vernietigen.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDER-
WIJS EN VORMING

Vraag nr. 39
(zitting 1985-1986)
van 1 augustus 1986
van de heer F. PIOT

Onderwijsinrichtingen — Verspreiding informatie brochure over werking van Gemeenschappen en Gewesten

De Executieve van de Franse Gemeenschap heeft in september 1984 onder de onderwijsinrichtingen van het secundair niveau een brochure verspreid die als pedagogisch werkdocument was opgevat en tot doel had de leerlingen vertrouwd te maken met de werking van de instellingen van de Gemeenschappen en de Gewesten zoals ze grondwettelijk zijn opgericht en georganiseerd.

Kan de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming mij medelen, of aan Vlaamse zijde gelijkaardige initiatieven genomen werden, en, bij ontstentenis hiervan, of hij het niet nuttig acht zich ter zake aan de boven uiteengezette maatregel te inspireren?

Aanvullend antwoord

Aanvullend op mijn antwoord op vraag nr. 39 van 1 augustus 1986, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat na onderzoek van de Administratie gebleken is dat de Dienst Didactische Films en Audovisuele Media reeds beschikt over een film en een brochure over de werking van de Gemeenschappen en Gewesten. Dit didactische materiaal kan uiteraard bij de betreffende dienst ontleend worden.

Vraag nr. 41
(zitting 1985-1986)
van 8 augustus 1986
van de heer H. SUYKERBUYK

Administratie voor het kunstonderwijs — Opvulling personeelskader

De onvoltooide communautarisering van 1980 heeft onder meer het kunstonderwijs tussen twee stoelen gebracht. Dit is voornamelijk het geval voor het personeel. Daarvoor bestaat enerzijds een niet langer geïnteresseerd, maar toch bevoegd nationaal departement en anderzijds een geïnteresseerd, maar niet bevoegd gemeenschapsdepartement. Na zes jaren bleven de gevolgen niet uit. Op een totaal van 36 betrekkingen, voorzien in een kader dat sinds 1971 niet meer werd gewijzigd, worden er sinds 1983 nog slechts 16 effectief ingenomen. Vooral de aanwervingsgraden worden niet meer opgevuld.

Heden is er van de 13 voorziene opstellersfuncties nog slechts één opstellersfunctie ingenomen. Op drie functies van bestuurssecretaris is er nog slechts één functie effectief ingenomen. Uiteraard brengt deze situatie de goede werking van de dienst in gevaar. Sinds drie jaar dringen de leidinggevende ambtenaren

onafgebroken aan om het bestaande kader op te vullen. Terecht, want heel wat leerkrachten uit het kunstonderwijs hangen immers voor hun weddebezoldiging en weddesubsidiëring van deze dienst af. Het zou onverantwoord zijn deze toestand nog langer te laten aanslepen.

De Minister zal ongetwijfeld deze situatie kennen en de belangrijkheid van het probleem inzien. Kan hij mededelen welke bevoegdheden hij ter zake heeft en voor zover de afsplitsing van deze sector niet homogeen zou zijn, kan hij mededelen langs welke weg hij deze materie in haar gehele omvang onder zijn bevoegdheid wil krijgen.

In dat verband vernam ik graag of overleg is gepleegd dan wel of dit overbodig is.

Als de Minister ter zake de volle bevoegdheid heeft, vernam ik graag welke maatregelen bij nam, om het geschetste personeelsprobleem op te lossen.

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn hierbovengenoemde vraag, kan ik het geachte lid bevestigen dat de problematiek rond de onderbezetting van de Administratie voor kunstonderwijs mij inderdaad terdege bekend is en mijn blijvende aandacht gaande houdt.

Zoals het geachte lid terecht opmerkt, behoort deze Dienst tot nog toe evenwel tot het nationaal Departement van Onderwijs en ligt het derhalve in de uitsluitende bevoegdheid van mijn collega van Onderwijs, te zorgen voor de opvulling van het personeelskader van deze Administratie.

Herhaaldelijk heb ik er bij mijn voornoemde collega op aangedrongen, dringend en binnen de mogelijkheden een oplossing aan dit probleem te geven.

Het is duidelijk in hoever de overheveling van de Administratie voor kunstonderwijs naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in de huidige stand van zaken van de communautarisering van het onderwijs voor realisatie vatbaar is. In dat verband is ter zake wel overleg gepleegd.

Vraag nr. 47
(zitting 1985-1986)
van 14 augustus 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Open universiteit — Oprichting werkgroep en doelstellingen

Het Algemeen Nederlands Congres, gevestigd te Brussel en traditioneel pleitbezorger van het Vlaams-Nederlands overleg, hekelt in een scherpe mededeling de laksheid van sommige Vlaamse Ministers inzake de open universiteit.

Inderdaad, de Nederlandse Open Universiteit zou te duur worden door de verhoging van de onderwijselden en als de Ministers geen steun verlenen dan zal straks nog enkel de Vlaamse „elite” via de Open Universiteit een hoger diploma kunnen behalen. Want, zo stelt het Congres, de kostprijs zal dan im-

mers oplopen tot 200.000 fr. en in België is er, tot op heden, geen mogelijkheid van een goedkope studiefinanciering voor minbegoede studenten. Als reactie op de alarmkreet van het Congres, zou begin september een werkgroep worden geïnstalleerd die de introductie van een Open Universiteit moet voorbereiden.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. hoe hij meent te moeten reageren op de bezorgdheid uitgedrukt door het Algemeen Nederlands Congres als zou de Open Universiteit te duur worden voor de gemiddelde Vlaming;
2. om welke redenen de samenwerking Nederland-Vlaanderen om leergangen te geven via een Open Universiteit, tot stand gekomen in mei 1984, thans wordt opgegeven, waarom de Vlaamse Universiteiten zich van het project hebben teruggetrokken en waarom een beloofde vaste regeling ter vervanging van de voorlopige overeenkomst uitgebleven is;
3. welke de doelstellingen zijn van de hierboven aangehaalde werkgroep?

Antwoord

In de Beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve wordt de mogelijkheid geopend om een Open Hoger Onderwijs in Vlaanderen te organiseren. Letterlijk luidt de tekst als volgt:

„Op het niveau van het hoger niet-universitair en van het universitair onderwijs kan het Open Hoger Onderwijs een aangepaste mogelijkheid bieden tot zowel tweedekansonderwijs als tot om- en bijscholing.

Op basis van het advies van een gemengde werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van het hoger onderwijs buiten de universiteit, van het universitair onderwijs en van de sociale milieus, zal nagegaan worden hoe in samenwerking met de nationale overheid een initiatief op dit vlak kan uitgebouwd worden, en in welke mate daartoe dient en kan samengewerkt worden met gelijk kaardige buitenlandse instellingen.”

De Vlaamse Executieve heeft in haar vergadering van 18 juni 1986 haar goedkeuring gehecht aan de oprichting van de gemengde Werkgroep onder de benaming „ Ministeriële Werkgroep Open Hoger Onderwijs”.

Anderzijds heeft de Nederlandstalige Nationale Minister van Onderwijs in zijn beleidsverklaringen en in zijn contacten met buitenlandse relaties op dit gebied belangstelling getoond voor het Open Hoger Onderwijs.

Hij verleende bovendien zijn medewerking aan het initiatief van de VLIR om in een eerste fase samen te werken met de Nederlandse O.U. te Heerlen. Hij gaf de toelating aan de VLIR om in een onderzoeksproject de mogelijkheid van de organisatie van een O.H.O. in Vlaanderen na te gaan.

Gezien de gedeelde bevoegdheid over betreffende problematiek hebben beide Ministers van Onderwijs deze werkgroep gezamenlijk geïnstalleerd. De advizen die de Werkgroep zal formuleren kunnen derhalve deels aan de nationale Minister, deels aan de Ge-

meenschapsminister, of aan beide tezamen gericht zijn, daarmee richting gevend aan één coherent Vlaamse Beleid door hen beide uit te voeren.

Wat betreft de meer specifieke vragen van het geachte lid wil ik het volgende antwoorden.

1. De laksheid inzake open universiteit, die het Algemeen Nederlands Congres verwijt aan sommige Vlaamse Ministers, kan niet slaan op de recente evolutie in deze materie. Wat dit punt betreft blijkt het Algemeen Nederlands Congres slecht geïnformeerd te zijn.

Dat het volgen van cursussen aan de Open Universiteit - Heerlen voor Vlamingen nu duur geworden is, niettegenstaande het gratis begeleidingskader dat de Vlaamse universiteiten bieden, kan als een begrijpelijke appreciatie aangemerkt worden. De verhoging van de cursusgeldten wordt echter veroorzaakt door de algemene verhoging van deze geldten in Nederland. Vlamingen betalen er geen cent meer dan hun Nederlandse collega's. Ook in Nederland wordt dit inschrijvingsgeld trouwens als zeer hoog ervaren.

De Nederlandse Minister van Onderwijs kan naar eigen zeggen echter moeilijk een maatregel nemen, waardoor de Vlamingen minder cursusgeld zouden moeten betalen dan Nederlanders.

2. De Vlaamse Universiteiten hebben het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) en de Open Universiteit - Heerlen niet opgegeven. Wel hebben zij naar aanleiding van de cursusgeldverhoging tijdelijk nieuwe inschrijvingen opgeschort, omdat zij de eigen bijdrage tot de Open Universiteit (o.a. als eigen begeleidingscentra) gewaardeerd wilden zien in de verrekening van het cursusgeld voor Vlaamse studenten. Minister Deetman is hierop niet ingegaan. Wel worden in het kader van het Vlaams-Nederlands ambtenarenoverleg en in contacten tussen de bevoegde Ministers van Noord en Zuid voorstellen om de samenwerking te optimaliseren overwogen.

Dit is voor de VLIR een voldoende voorwaarde om de inschrijvingen weer aan te vatten.

3. De Werkgroep Open Hoger Onderwijs die tot stand kwam krachtens de Beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve zal ook deze Vlaams-Nederlandse samenwerking in haar bespreking moeten betrekken.

In eerste instantie zal de opdracht van de Werkgroep erin bestaan na te gaan hoe, o.m. vanuit de ervaring met bestaande initiatieven, geleidelijk een open hoger onderwijs in Vlaanderen gestalte kan krijgen. Zij zal gevraagd worden eerste beleidsadviezen te leveren over de mogelijke functies van het open hoger onderwijs, over een concept van organisatie m.i.v. samenwerkingsvormen met eigen en buitenlandse hogere onderwijsinstellingen, over de financiering, en over de wettelijke implicaties van het open hoger onderwijs.

Beide Ministers zijn daarbij ten zeerste erom bekommerd dat op dit vlak een originele vorm van

samenwerking tussen HOBU en universiteiten tot stand komt binnen één globaal aanbod, waarbij de kwaliteit van de cursussen primordiaal gesteld wordt binnen het bereik van de geldende behoeften van open hoger onderwijs.

P. DEPREZ
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 46
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van de heer J. CAUDRON

Voorlichtingsbrochures in 1985 en 1986 — Titels, onderwerpen, oplage, kostprijs en verspreiding

Graag verneem ik van de Minister of er in 1985 en 1986 door zijn kabinet voorlichtingsbrochures werden uitgegeven.

Zo ja, kan de Minister mij de titels en onderwerpen van deze publikaties, de oplage, de kostprijs en de wijze van verspreiding laten kennen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op de verschillende punten van zijn vraag.

In 1985 werden door mijn kabinet uiteraard geen voorlichtingsbrochures uitgegeven, daar mijn kabinet pas gestart is met de huidige legislatuur.

In 1986 werden twee voorlichtingsbrochures uitgegeven : „ Flanders Investment Guide ” en de „ Brochure Vlaanderen ”

1. Flanders Investment Guide

Onderwerp :

Gids die alle belangrijke informatie bevat over Vlaanderen, ten behoeve van buitenlandse ondernemingen die investeringen beogen.

De gids bevat 20 hoofdstukken. De onderwerpen zijn : algemene situatieschets Vlaanderen, politiek en administratief systeem, bevolking, economie van Vlaanderen, vervoersinfrastructuur en industrieterreinen, arbeidsmarkt, opleiding, nutsvoorzieningen, tax-systeem, steunmaatregelen (incentives), vergunningen.

Oplage : 2.000 exemplaren

Kostprijs: 220,- BF. per stuk

Wijze van verspreiden :

- Belgische ambassades in het buitenland;
- bedrijf fscontacten in het buitenland ;
- studie- en adviesbureaus die contacten hebben met potentiële investeerders.

2. Brochure Vlaanderen

Onderwerp

De brochure stelt onze regio voor als het dynamisch en vooruitstrevend deel van België en geeft een geïntegreerd beeld van Vlaanderen.

Ze omvat 3 hoofdstukken.

Het hoofdstuk „Politiek” informeert de lezer over onze staatsstructuur en over het federaliseringsproces in zijn historische context.

Het hoofdstuk „ Economie ” verwijst hoofdzakelijk naar de centrale ligging van Vlaanderen in Noordwest-Europa en de grote troeven van Vlaanderen zoals: de drie zeehavens, de uitstekende verbindingen, de hoge scholingsgraad, de goede sociale contacten, de Dirv-actie en dergelijke meer.

Het hoofdstuk „Cultuur” verwijst naar ons rijk cultureel verleden, ons cultureel patrimonium, onze levensstijl, maar ook naar onze hedendaagse kunstenaars en schrijvers.

In een aanhangsel vindt de lezer de samenstelling van de Executieve en statistische basisgegevens.

Oplage : Engels :	17.000 ex.
Frans :	8.000 ex.
Nederlands :	6.000 ex.
Spaans :	5.000 ex.
Duits :	5.000 ex.
Duits :	5.000 ex.
Japans :	3.000 ex.
Russisch :	2.000 ex.
Arabisch :	2.000 ex.
Chinees :	2.000 ex.
Totaal :	50.000 ex.

Kostprijs: ± 145 fr. per stuk. De exacte kostprijs zal na volledige afrekening medegedeeld worden.

Wijze van verspreiden :

- Ministers : nationaal - gewesten en gemeenschappen
- Parlementairen : Vlaamse Raadsleden
- EEG
- Onze diplomaten in het buitenland, consul-generaals, enz.
- K.V.K.'s
- Internationale bedrijven
- Vlamingen in de Wereld (geselecteerd)
- C.G. Toerisme
- Sabena
- Missies ministerie - Vlaamse bedrijven
- Bezoekers (vb. FTI)
- Beurzen in het buitenland
- Grote buitenlandse kranten
- Binnenlandse pers
- Of op diverse aanvragen

Vraag nr. 1
van 30 oktober 1986
van de heer E. DERYCKE

Brochure „ Vlaanderen ” — Kostprijs, oplage en verspreiding

Wij namen kennis van de brochure „ Vlaanderen”, uitgewerkt onder het initiatief van het Ministerie van Externe Betrekkingen van de Vlaamse Regering.

Gaarne had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. welke de kost is van deze brochure;
2. op hoeveel exemplaren ze werd gedrukt en in welke talen;
3. op welk criterium die brochure verspreid wordt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op de verschillende punten van zijn vraag.

1. Kostprijs : ongeveer + 145 fr. per stuk. De exacte kostprijs zal na volledige afrekening medegedeeld worden.
2. Oplage :

Engels :	17.000 ex.
Frans :	8.000 ex.
Nederlands :	6.000 ex.
Spaans :	5.000 ex.
Duits :	5.000 ex.
Japans :	3.000 ex.
Russisch :	2.000 ex.
Arabisch :	2.000 ex.
Chinees :	2.000 ex.
Totaal: 50.000 ex.	
3. Wijze van verspreiden
 - Ministers : nationaal - gewesten en gemeenschappen
 - Parlementairen : Vlaamse Raadsleden
 - EEG
 - Onze diplomaten in het buitenland, consul-generaal, enz.
 - KvK's
 - Internationale bedrijven
 - Vlamingen in de Wereld (geselecteerd)
 - C.G. Toerisme
 - Sabena
 - Missies ministerie - Vlaamse bedrijven
 - Bezoekers (vb. FTI)
 - Beurzen in het buitenland
 - Grote buitenlandse kranten
 - Binnenlandse pers
 - Of op diverse aanvragen.

P. DEWAEL GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 274
(zitting 1985-1986)
van 18 september 1986
van de heer A. DE BEUL

Gemeentelijke jeugdinfrastructuur — Procedure voor betoelaging

Graag vernam ik van de heer Gemeenschapsminister :

1. wat de juiste procedure is voor de betoelaging van jeugdinfrastructuur die door gemeentebesturen wordt gebouwd ;

2. welke diensten van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap hierin bevoegdheid hebben en welke bevoegdheid precies aan de onderscheiden besturen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toebehoort in betrokken materie ;
3. hoeveel aanvraagdossiers er op dit ogenblik in behandeling zijn en de stand van zaken van deze dossiers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De procedure voor betoelaging van jeugdinfrastructuur (in uitvoering van het koninklijk besluit van 22 februari 1974) die door gemeentebesturen wordt gebouwd omvat volgende stadia:

- het beleid (bouwprogramma) ;
- het concept (voorontwerp en ontwerp) ;
- de uitvoering van het werk.

1. Het beleid heeft betrekking op het bepalen van de noden en het vastleggen van de doelstellingen en prioriteiten in functie van de budgettaire mogelijkheden en het beoordelen van de functionaliteit van een voorgelegd bouwprogramma. Dit is een aangelegenheid van de Administratie Onderwijs en Permanente Vorming (Dienst Jeugdwerk); wat concreet betekent dat in deze fase alle briefwisseling en alle voorafgaande besprekingen uitsluitend gevoerd worden met deze administratie. Deze beleidsfase wordt afgesloten met een beslissing van de Gemeenschapsminister van Cultuur, die oordeelt of het bouwprogramma, mits eventuele wijzigingen, als grondslag voor het voorontwerp kan dienen.
2. Het concept dient het resultaat te zijn van een „ dialoog ” tussen de initiatiefnemende overheid, eensdeels, en de Administratie Onderwijs en Permanente Vorming (Dienst Jeugdwerk) en de Algemene Technische Diensten, anderdeels. De Administratie Onderwijs en Permanente Vorming staat hier in voor de beleidsmatige, de Algemene Technische Diensten voor de technische benadering.

Deze dialoog vindt plaats bij het behandelen van het voorontwerpdossier, waarna de Gemeenschapsminister oordeelt of het voorontwerp eventueel mits de nodige wijzigingen, als grondslag voor het ontwerp kan dienen.

Het definitieve ontwerpdossier wordt dan door de Algemene Technische Diensten voor vaste belofte van toelage en voor definitieve vastlegging van het subsidiebedrag aan de Gemeenschapsminister voorgelegd.

3. Uitvoering der Werken.
De Algemene Technische Diensten staan verder in voor het opvolgen van de werken in uitvoering. Telkens als er wijzigingen aan het plan ter sprake komen die het beleid beïnvloeden, wordt de Administratie Onderwijs en Permanente Vorming (Dienst Jeugdwerk) bij de bespreking betrokken.

Voor een gedetailleerde uiteenzetting van de procedure waarvan sprake, verwijzen wij naar de *werknota* die door beide betrokken administraties werd voorgelegd en goedgekeurd bij kabinetsnota dd. 30 mei 1986. Een afschrift van deze nota gaat hierbij in bijlage.

Voor wat betreft de jeugdinfrastuur worden de initiatiefnemende besturen en hun ontwerpers niet alleen begeleid door de beide betrokken administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Er is ook nog een bijkomende begeleiding door de Commissie van Advies inzake Nederlandstalige Culturele Centra.

Zowel het bouwprogramma- als het voorontwerpdossier worden door de Administratie Onderwijs en Permanente Vorming voorgelegd aan de Commissie die hierover advies uitbrengt bij de Gemeenschapsminister. Het definitieve ontwerp-dossier ligt bij de Algemene Technische Diensten ter inzage van de Commissie die, indien dit raadzaam wordt geacht, het dossier opnieuw kan bespreken.

Op 14.10.1986 waren 7 aanvraagdossiers in behandeling. Onderstaand overzicht geeft aan in welke fase deze dossiers zich bevonden:

Geel : brandveiligheidswerken jeugdcentrum „De Boogaard”.
Vaste belofte verkregen 28.07.1986.

Hamont-Achel : inrichting oude pastorij tot jeugdcentrum.
Vaste belofte verkregen 4.08.1986.

Lommel : Verbouwing rustoord tot jeugdcentrum.
Vaste belofte (lot 1) verkregen 7.10.1986.
Loten 2 en 3 in ontwerpfase.

Vosselaar : Verbouwing oud-gemeentehuis tot infrastructuur voor de jeugd.
Voorontwerp goedgekeurd in de Commissie van Advies op 10.09.1986.

Kortrijk : Verbouwing P.T.I. tot jongerenontmoetingscentrum.
Bouwprogramma goedgekeurd in de Commissie van Advies op 8.10.1986.

Hasselt: bouwen van een ontmoetingsruimte met jeugdlokalen in de wijk St. Catharina.
Bouwprogramma in onderzoek bij de inspectie van de Dienst Jeugdwerk en bij de Commissie van Advies.

Turnhout : Jeugdcentrum „De Wollewei”.
- Fase A: ontmoetingscentrum
- Fase B: vormingscentrum.
Ontwerp is administratief klaar voor betoelaging.

Taakverdeling tussen de administratie voor onderwijs en permanente vorming (OPV) en de algemene technische diensten (ATD).

Ingevolge de beslissingen van de Vlaamse Executieve van 22 december 1982 en van 26 oktober 1983, dient een concrete toepassing van de taakverdeling en een procedureregeling te worden vastgesteld inzake de afhandeling van de dossiers betreffende de infrastructuur met sociaal-culturele bestemming.

Deze dossiers hebben betrekking op:

1. de subsidiëring van openbare bibliotheken, culturele centra en jeugdhuizen.
2. De nieuwbouw en verbouwing van eigen infrastructuur met sociaal-culturele bestemming.
3. Een aantal concrete aangelegenheden inzake onderhoud en werking van culturele centra van de Vlaamse Gemeenschap en trefcentra.

Het betreft hier alleen de dossiers ingeschreven onder de sectie 39, 40 en 41.

Aangaande de speelpleinen (Sectie 39, art. 63.06.02) werd een afzonderlijke regeling uitgewerkt.

1. Subsidiëeringsprocedure van openbare bibliotheken, culturele centra en jeugdhuizen (art. 63).

1.1 Het beleid — Het bouwprogramma.

Het beleid van de Vlaamse Gemeenschap, dat meer bepaald betrekking heeft op het bepalen van de noden en het vastleggen van de doelstellingen en prioriteiten in functie van de budgettaire mogelijkheden en het beoordelen van de functionaliteit van een voorgelegd bouwprogramma, is een aangelegenheid van OPV.

Dit betekent concreet dat in deze fase alle briefwisseling en alle voorafgaande besprekingen uitsluitend gevoerd worden met deze administratie.

De aanvraag wordt ingediend bij OPV, die het dossier onderzoekt, zo nodig ATD raadpleegt en Inspectie ter plaatse stuurt, die een verslag van haar bevindingen opstelt. Zij bezorgt desgevallend het dossier samen met het verslag van de Inspectie, aan de Commissie van Advies inzake Nederlandstalige Culturele Centra.

OPV brengt advies uit bij de Gemeenschapsminister belast met de betrokken culturele materie die oordeelt, of het bouwprogramma, mits eventuele wijzigingen als grondslag voor het voorontwerp kan dienen.

1.2 Het concept

1.2.1 Het voorontwerp

Het voorontwerp wordt ingediend bij OPV die het dossier onderzoekt en voor advies voorlegt aan ATD.

OPV bezorgt desgevallend het dossier samen met de verslagen en de adviezen van OPV en ATD aan de Commissie van Advies inzake Nederlandstalige Culturele Centra en brengt advies uit bij de bevoegde Gemeenschapsminister die oordeelt of het voorontwerp, eventueel mits de nodige wijzigingen, als grondslag voor het ontwerp kan dienen.

1.2.2 Het ontwerp

Het ontwerp wordt ingediend bij de ATD die het ontwerp-dossier met hun bemerkings op het technische administratief-juridisch vlak ter goedkeuring en voor vaste belofte van toelage,

aan de Gemeenschapsminister voorleggen. Bij deze vaste belofte wordt de toekenning en de uitbetaling van de toelage afhankelijk gesteld van te respecteren termijnen inzake aanbesteding en aanvang der werken.

1.3 Uitvoering der werken

Na aanbesteding worden de aanbestedingsdocumenten ingediend bij de ATD.

De aanbestedingsresultaten worden door de bevoegde Gemeenschapsminister goedgekeurd en geven aanleiding tot een definitieve vastlegging en toelating tot geven van het aanvangsbevel.

De ATD staan verder in voor het opvolgen van de werken in uitvoering, zowel op technisch, juridisch als op administratief en financieel vlak. Zij houden OPV op de hoogte van de stand van het dossier en sturen m.n. een afschrift van de nota's van en naar de Minister van OPV. Telkens als er wijzigingen aan het plan ter sprake komen die het beleid beïnvloeden wordt OPV bij de bespreking betrokken.

Vraag nr. 289
(zitting 1985-1986)
van 3 oktober 1986
van de heer G. CARDOEN

Promotiecampagne voor Zoo van Zwartberg — Kostprijs en resultaten

Uit de pers verneem ik dat de heer Minister aan het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme schriftelijke opdracht zou gegeven hebben tot een speciale promotiecampagne voor de Zoo van Zwartberg en dit ten laste van het budget van het VCGI.

1. Kan de heer Minister bevestigen of deze informatie juist is?
2. Zo ja, welk was de door hem gegeven opdracht?
3. Welke was de motivatie tot het geven van deze opdracht?
Waarom specifiek deze campagne gericht naar de Zoo van Zwartberg en ook niet naar de andere Zoo's?
4. Welk is het gevolg van het VCGI aan deze opdracht heeft gegeven?
5. Welke totale kostprijs was hiermee gemoeid?

Ik zou u dank weten mocht u mij op deze vragen een antwoord kunnen geven.

Antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid meen ik hem voor de eerste drie vragen te moeten verwijzen naar mijn antwoord op vraag nr. 210 van 25 juni 1986 van de heer J. Gabriëls.

Momenteel wordt onderzocht in hoeverre een promotiecampagne voor de Zoo van Zwartberg kan opgenomen worden in de algemene promotieactiviteiten die het VCGT ontplooit voor diverse bezoeksobjecten en regio's.

Het inkaderen van de promotiecampagne in de algemene promotieactiviteiten zal waarschijnlijk geen bijkomende kosten veroorzaken voor het VCGT.

Vraag nr. 3
van 23 oktober 1986
van de heer C. DE CLERCQ

Landelijk georganiseerde sportverenigingen — Goedkeuring statuten

Het decreet houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen in artikel 3, 8 bepaalt dat hun statuten en huishoudelijke reglementen dienen overeenstemmig te zijn met het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar.

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mij per landelijk georganiseerde sportvereniging, erkend en gesubsidieerd, te melden op welke data de statuten en huishoudelijk reglement in overeenstemming met het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar werden goed bevonden.

Antwoord

Ik heb de eer u mede te delen dat, gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, het antwoord rechtstreeks aan het geachte lid zal worden bezorgd.

Vraag nr. 4
van 24 oktober 1986
van de heer J. BOSMANS

Belasting op vuurwapens — Bescherming sportschutters

Blijkens inlichtingen keurde de Provincieraad van Antwerpen op 9 oktober jl. de begroting voor het jaar 1987 goed; met inbegrip van ondermeer een belasting voorzien op het bezit van vuurwapens ten bedrage van 3.000 fr. per wapen per jaar.

Gezien dit bedrag helemaal niet verenigbaar is met de gemiddelde prijs van een vuurwapen zullen door deze maatregel de sportschutters, die in hoofdzaak te vinden zijn in de categorie van de kleine inkomens, hun sporttak vaarwel moeten zeggen.

De maatregel is in deze middens zeer hard aangekomen temeer daar men er niet voor terugdeinsde te verklaren dat het niet om het geld te doen was, maar wel om de particulieren aan te zetten zich van hun wapens te ontdoen; en dat zij, die deze belasting niet kunnen betalen, naar een andere vrijetijdsbesteding moeten zoeken!

Desbetreffend mocht ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. in hoeverre het verenigbaar is dat een ondergeschikt bestuur door een (overdreven) fiscale heffing de beoefening van een nationale sporttak in het gedrang kan brengen.
2. Idem voor wat betreft de wapenverzamelingen?

Antwoord

Ondanks het feit dat de Vlaamse Gemeenschap binnen de perken van mogelijkheden en bevoegdheden ruime inspanningen levert ter ondersteuning en promotie van een sportbeleid kan met vaststellen dat het fiscaal beleid van bepaalde ondergeschikte besturen soms andere prioriteiten vooropstelt.

De sportieve bezorgdheden van de Vlaamse Gemeenschap kunnen aldus afwijken van andere voorwaarden of beweegredenen van ondergeschikte besturen. Deze verenigbaarheid blijft dus inderdaad mogelijk en is zelfs niet eens uitzonderlijk te noemen. Verhaal tegen dergelijke beslissing van een ondergeschikt bestuur geschiedt volgens een strikt omschreven procedure waarbij ik als Gemeenschapsminister van Cultuur geen bevoegdheid draag.

In dit opzicht kan ik enkel tussenkomst vragen bij mijn collega voor Binnenlandse Aangelegenheden, die administratief toezicht uitoefent op de provincies en gemeenten.

Wat de wapenverzamelingen betreft meen ik dat ik als Gemeenschapsminister van Cultuur in dit opzicht geen initiatief kan nemen.

Vraag nr. 5**van 24 oktober 1986****van de heer F. CAUWENBERGHS***Wereldkampioenschappen Kano-Kajak — Subsidiëring door BLOSO*

De wereldkampioenschappen Kano-Kajak en Roeien werden in 1985 op het BLOSO-Watersportcentrum Hazewinkel afzonderlijk georganiseerd.

Aan de beide organisatiecomités zouden door BLOSO bedragen ter beschikking gesteld zijn.

Mag ik in dit verband vernemen:

1. over welke bedragen gaat het? Zijn deze al dan niet terugvorderbaar? Werden deze bedragen betaald op begrotingskrediet of door het Nationaal Sportfonds?
2. Aan wie werden deze bedragen betaald? Wanneer en onder welke voorwaarden?
3. Indien deze bedragen terugvorderbaar zijn, door wie en wanneer werden deze terugbetaald? In negatief geval, welke initiatieven heeft BLOSO reeds genomen om de terugvordering te bekomen en op welke data?
4. Welk is de betrokkenheid van BLOSO bij het organisatiecomité WK Kano-Kajak 1985 en bij dit van WK Roeien 1985. Zijn BLOSO-ambtenaren lid van deze organisatiecomités? In bevestigend geval, welke ambtenaren hadden zitting in deze organisatiecomités. Hun eventuele aanwezigheid in gezegde comités, kan dit niet meebrengen dat BLOSO, via zijn ambtenaren, betrokken geraakt bij eventuele financiële en rechtsgeschillen t.o.v. van derden.

5. Welk is het standpunt van BLOSO bij de samenstelling van dergelijke comités tot organisatie van internationale sportmanifestaties op Hazewinkel? Beslist BLOSO mede over de samenstelling? Is BLOSO volwaardig lid van deze comités of enkel adviserend? Behoudt BLOSO zich het recht voor deze samenstelling goed of af te keuren, hetzij volledig of gedeeltelijk?

Antwoord

1. Er werd een terugvorderbaar voorschot ter beschikking gesteld van 3.000.000 fr. voor het roeien en 1.500.000 fr. voor de kano, geïmputeerd op art. 1.5 van het Nationaal Sportfonds.
2. De betalingen werden verricht respectievelijk aan de Vlaamse Roeiliga - Gent op 19.6.84 en 23.11.84, en voor de Kano aan het Nederlandstalig Kanoverbond Neerpelt op 22.5.84 en 24.4.85 als terugvorderbaar voorschot indien geen deficit.
3. Zowel voor de kano als voor het roeien is er nog geen definitieve afrekening gemaakt gelet op het feit dat de organisatiecomités zelf nog niet over alle rekenplichtige stukken beschikken.
4. Het Bloso is wat betreft het zuiver organisatorische niet betrokken bij wereldkampioenschappen in het algemeen.

De organisatie van bedoelde Wereldkampioenschappen Kano, Kajak en Roeien 1985 was volledig in handen van organisatiecomités, aangeduid door de onderscheiden federaties die soeverein oordelen en beslissen over de samenstelling. Indien bepaalde leden van de organisatiecomités ambtenaren waren o.a. van het Bloso, was dit ten private titel en niet in de hoedanigheid van ambtenaar. Het Bloso heeft geen van zijn ambtenaren opgedragen, noch opdracht gegeven te zetelen in bedoelde comités. Een rechtstreekse betrokkenheid bij eventuele financiële en rechtsgeschillen t.o.v. derden is derhalve nihil.

Dat bepaalde diensten van het Bloso, in casu het Bestuur Beheer en Exploitatie, alsmede de plaatselijke beheerdersploeg nauw te maken hebben met de organisatiecomités tijdens grote manifestaties als deze WK's is een evidentie.

Het ter beschikking stellen van een enorm domein als het Bloso-watersportcentrum Hazewinkel ontlast in generlei mate de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap, in dit geval Bloso, en haar verantwoordelijke ambtenaren. Deze terbeschikkingstelling werd trouwens contractueel vastgelegd en gehonoreerd door alle partijen.

Een perfecte coördinatie tussen de verantwoordelijke diensten van het Bloso en de organisatiecomités was dus van het grootste belang.

Dat deze in Hazewinkel goed gebeurde, heeft men tot in de internationale media kunnen ervaren.

5. De organisatie van grote manifestaties in onze sportcentra is zeer belangrijk voor de Vlaamse Gemeenschap in haar totaliteit o.a. stimuli voor het toerisme, imago van de Vlaamse Gemeenschap, incomingtoerisme enz.

Het past dus volledig in het beleid van de Vlaamse Gemeenschap dat het aantrekken van grote manifestaties in onze eigen infrastructuren gestimuleerd wordt. Het oprichten en samenstellen van organisatiecomités is uitsluitend een taal en een bevoegdheid van de federaties.

Het Bloso beslist niet over de samenstelling van de organisatiecomités en zetelt ook niet als dusdanig in de comités.

Indien de samenstelling van deze organisatiecomités de beslissing weerspiegelt van de erkende federaties en goedgekeurd is door de Internationale Federaties sluit het Bloso een overeenkomst af om het Bloso-sportcentrum of bepaalde gedeelten ervan ter beschikking te stellen voor de bepaalde manifestatie.

Vraag nr. 6
van 28 oktober 1986
van de heer G. CARDOEN

Aanleg golfterrein in Floordambos — Bescherming landschap

Op 7 mei jl. is de vzw Brabantse Golf begonnen met het ontbossen van een tracé in het beschermd landschap Floordambos.

Graag hadden we van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of:

1. in het Floordambos te Melsbroek een overtreding werd vastgesteld en welke maatregelen er zullen ondernomen worden om desgevallend de toestand te herstellen ;
2. voor de landbouwgronden en de bossen behorende tot het domein Snoy te Melsbroek er enige procedure is ingezet voor de wijziging van het gewestplan ;
3. er een aanvraag werd ingediend om op de hoger- vermelde plaats een golfterrein aan te leggen.

Antwoord

In antwoord op zijn driedelige vraag van 28 oktober 1986 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Door mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen werd op 7 mei 1986 inderdaad een inbreuk op het beschermingsbesluit inzake het Floordambos vastgesteld. Ten gevolge daarvan werd op 16 september 1986 klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd in handen van de heer Onderzoeksrechter te Brussel.
2. De eventuele wijziging van het gewestplan ressorteert niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur, wel onder die van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.
3. Indien met aanvraag een stedenbouwkundig attest wordt bedoeld, moet ik het geachte lid mededelen dat het behandelen en afgeven daarvan evenmin tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur behoort. Indien met aanvraag wordt

bedoeld een machtiging tot het uitvoeren van door de opgelegde erfdiensbaarheden verboden werken in een beschermd landschap, kan zulke machtiging enkel betrekking hebben op het Floordambos aangezien het domein Snoy tot op heden nog niet wettelijk beschermd werd. Dergelijke machtiging met betrekking tot het Floordambos werd tot op heden niet aangevraagd.

Vraag nr. 7
van 29 oktober 1986
van de heer G. CARDOEN

Kasteel Snoy en omgeving te Melsbroek — Bescherming

Op 16 januari 1985 heeft de Gemeenschapsminister van Cultuur het Kasteel Snoy en omgeving te Melsbroek op de voorontwerp van lijst voor bescherming vatbaar monument en dorpsgezicht geplaatst.

Op 31 oktober 1984 had de gemeenteraad van Steenokkerzeel met algemene stemmen verzocht tot de bescherming van het domein Snoy als dorpsgezicht. Tijdens het onderzoek *commodo* en *incommodo* zijn er 306 verzoeken geformuleerd waarbij aangedrongen werd op de spoedige bescherming.

Op 23 april 1985 heeft het College van Burgemeester en Schepenen een gunstig advies uitgebracht.

Heeft de Gemeenschapsminister van Cultuur reeds een beslissing genomen om dit waardevol dorpsgezicht dat historische en landschappelijk aansluit op het beschermde landschap Floordambos op de ontwerp van lijst te plaatsen? Welke is desgevallend de reden waarom er een vertraging is opgetreden in het afwerken van de procedure en welke stappen zal de Gemeenschapsminister ondernemen om een normale afwerking van de aanvraag te verzekeren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat tot op heden nog geen beslissing werd getroffen met betrekking tot de bescherming van het domein Snoy te Steenokkerzeel-Melsbroek omdat het genoemde dossier nog in onderzoek is. De 306 verzoeken waarnaar het geachte lid refereert zijn immers niet alle onverdeeld gunstig.

Bovendien wordt momenteel eveneens nog onderzocht of de bescherming als dorpsgezicht, zoals op de voorontwerplijst opgenomen, gehandhaafd kan blijven.

Vraag nr. 11
van 5 november 1986
van de heer P. BREYNE

Subsidiëring lokaal jeugdwerk — Uitvoering Regeeringsverklaring

In het Regeerprogramma van de huidige Vlaamse Regering lezen we: „De huidige subsidiëring inzake het lokaal jeugdwerk zal via een decreet onderbouwd worden waarbij rekening wordt gehouden met de steun van de lokale en regionale overheid”.

In de beleidsverklaring van de Minister zelf (februari-maart 1986) lezen we verder: „Tenslotte ben ik van oordeel dat men er moet naar streven om de verantwoordelijkheid van de lokale besturen te vergroten”.

Wij constateren dat momenteel de Vlaamse Gemeenschap nog steeds rechtstreeks meer dan 1100 plaatselijke en regionale verenigingen subsidieert zonder enig overleg met de lokale overheid.

Concreet in het arrondissement Ieper merk ik dat er verschillende gemeenten zijn waar er geen enkele tussenkomst is van de Vlaamse Gemeenschap terwijl er nochtans heel wat actief jeugdwerk is. Anderzijds zijn er in mijn arrondissement ook gemeenten waar de Vlaamse Gemeenschap verschillende jeugdverenigingen van diverse aard subsidieert terwijl de gemeentelijke overheid dezelfde jeugdwerkvormen soms wel, soms niet ondersteunt, zonder gezamenlijk overleg Vlaamse Gemeenschap - lokale overheid - provinciale overheid. Deze feitelijkheid gaat blijkbaar ook op voor andere Vlaamse streken.

Wij constateren een gebrek aan samenhang tussen de verschillende overheidsniveaus, waardoor het moeilijk is ter plaatse een degelijk jeugdwerkbeleid uit te bouwen.

Mag ik vragen aan de Minister hoe hij, rekening houdend met bovengeschetste situatie, zijn beleidsverklaring op dit terrein uitvoert?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna volgende toelichting te verstrekken.

De Vlaamse Gemeenschap vervult een subsidiërende ondersteuning t.a.v. diverse vormen van het jeugdwerk.

Het gaat in essentie over drie grote categorieën, het landelijk georganiseerd jeugdwerk, het regionaal jeugdwerk en het lokaal gestructureerd jeugdwerk. Elke grote onderverdeling omvat meerdere werkvormen die elk op hun beurt tientallen organisaties groeperen.

De subsidiëring van deze verenigingen gebeurt deels op grond van decretale regelingen, deel op basis van criteria die door de bevoegde Gemeenschapsminister werden goedgekeurd.

Wanneer een organisatie voldoet aan de normering voor een bepaalde werkvorm wordt de jeugdvereniging in kwestie financieel ondersteund en pedagogisch begeleid door de Vlaamse Gemeenschap. Het jeugdwerk dat actief is op één van vermelde niveaus maar niet aan de geldende criteria voldoet verwerft geen subsidiëring.

Aangezien ik van oordeel ben, gelet op de specificiteit van elke lokaliteit, dat de gemeentelijke overheden bij de ondersteuning van het lokaal georganiseerd jeugdwerk een opdracht te vervullen hebben, ben ik gestart om te zoeken naar modellen die hiervoor kunnen ontworpen worden.

Deze materie is evenwel bijzonder complex aangezien elke mogelijke constructie een decentralisatie van middelen en bevoegdheden impliceert. Bestaande decretale regelingen dienen daarenboven verregaande aanpassingen te ondergaan.

Het spreekt vanzelf dat alvorens ik een definitieve aanzet ter zake kan geven de nodige bezinning, de nodige studie, het nodige overleg dient tot stand te komen. Toch wil ik u mededelen dat er in verband met deze materie op mijn kabinet reeds twee gesprekken plaatsvonden met vertegenwoordigers van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten.

Ik hoop dat deze contacten zullen resulteren in concrete resultaten.

Vraag nr. 12 van 5 november 1986 van de heer M. DESUTTER

Bestuur voor Monumenten en Landschappen — Aanpassing aantal inspecteurs

Naar mij medegedeeld wordt is het aantal inspecteurs bij Monumentenzorg veel te laag. Velen zitten daarenboven nog in een erg onzeker personeelsstatuut, zelfs als tewerkgestelde werkloze. Voor alle beschermingen van wind- en watermolens en industriële archeologische gebouwen zou slechts één persoon aangesteld zijn.

Er bestaan anderzijds ook Provinciale Commissies voor Monumenten en Landschappen.

Ware het niet aangewezen het toezicht op monumenten en dergelijke toe te vertrouwen aan de provincies, die beter vertrouwd zijn met de plaatselijke toestanden en eenvoudig kunnen rapporteren aan het gecentraliseerd regionaal bestuur te Brussel. De provincies beschikken ter zake trouwens over zeer bekwaam personeel. Een inspectie op provinciaal niveau zou daarenboven ook veel goedkoper uitvallen. Tevens kan men zich de vraag stellen of ook de gemeenten niet moeten gewezen worden op hun toezichtsplicht ter zake. Het komt in de eerste plaats aan de gemeenten toe om soortgelijke decreten toe te passen of de toepassing ervan na te gaan veeleer dan aan een centrale overheid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het aantal inspecteurs in dienst bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen is inderdaad eerder aan de lage kant.

Ook is het zo dat een aantal van hen onderworpen is aan een onzeker personeelsstatuut. Het is echter niet zo dat slechts één inspecteur instaat voor bescherming van wind- en watermolens en industriële archeologische gebouwen.

De Provinciale Commissies voor Monumenten en Landschappen waarnaar het geachte lid refereert, staan echter volledig los van het eerder genoemde Bestuur. De Provinciale Commissies voor Monumenten en Landschappen zijn immers afdelingen op provinciaal niveau van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, een onafhankelijk adviesorgaan inzake de bescherming van landschappen, monumenten en stads- en dorpsgezichten, ten behoeve van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Wat de laatste alinea van de vraag van het geachte lid betreft zij erop gewezen dat nu reeds het „toezicht op monumenten en dergelijke” op provinciaal niveau geregeld wordt. Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen, zelf een onderdeel van de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, beschikt immers per provincie over een Directie die de beschermings- en restauratiedossiers aldaar behartigt en dus „vertrouwd is met de plaatselijke toestanden en eenvoudig kan rapporteren aan het gecentraliseerd regionaal bestuur te Brussel.” Aangezien de ambtenaren van deze provinciale Directies zich meestal reeds sinds jaren uitsluitend met monumenten- en landschapszorg inlaten, kan geredelijk worden aangenomen dat zij ter zake de nodige bekwaamheid bezitten.

Wat de toezichtsplicht door de gemeenten betreft kan ik het geachte lid mededelen dat mijn diensten momenteel werken aan een omzendbrief waarin o.a. de ondergeschikte besturen wordt gewezen op hun onderhoudsplicht als eventuele eigenaars van beschermde goederen, overeenkomstig de wetgeving ter zake. Over de naleving van de bestaande decreten en besluiten inzake monumenten- en landschapszorg wordt bovendien ook gewaakt door de reeds eerder genoemde Provinciale Directies van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 13
van 5 november 1986
van de heer M. DESUTTER

*Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme —
Verhoging buitenlands publiciteitsbudget*

Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme vierde net na de 21ste juli zonder getoeter noch défilé zijn eerste verjaardag. Bij die gelegenheid zei de Voorzitter dat het Commissariaat over enkele mooie limousines beschikt in de vorm van toeristische bureaus in het buitenland doch dat er geen benzine was om ze te laten rijden.

Het VCGT beschikt immers slechts over 35 miljoen frank om een directe publiciteit te voeren in België, Groot-Brittannië, Duitsland, Nederland, de Scandinavische landen, Frankrijk, VS en Japan.

Ierland beschikt voor directe publiciteit in Engeland alleen al over 120 miljoen frank. Joegoslavië besteedt er 100 miljoen. 35 miljoen frank is amper voldoende om b.v. de kleine Nederlandse markt te bewerken.

In 1984 liepen de vreemde deviezen voor België bijna op tot 100 miljard. Dit betekent dat Vlaanderen slechts 0,035% van zijn omzet besteedt aan directe publiciteit in het buitenland.

Herhaaldelijk werd reeds beloofd het budget ter zake te verhogen. Kan dit eindelijk in 1987 verwacht worden of blijft men verder het toerisme, een der belangrijkste bronnen van tewerkstelling in Vlaanderen, stiefmoederlijk behandelen?

Antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid heb ik de eer hem mede te delen dat de Vlaamse Executieve nog geen begroting 1987 goedgekeurde.

Ik zal het geachte lid van antwoord dienen tijdens de bespreking van mijn begroting in de Commissie cultuur van de Vlaamse Raad.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 11
(zitting 1985-1986)
van 27 februari 1986
van de heer A. DENYS

*Vacature directeur Rijksmuziekacademie te Gent —
Procedure*

Op 28 april 1982 verscheen in het Belgisch Staatsblad een vacature betreffende de functie van directeur van de Rijksmuziekacademie te Gent.

Tot dusver blijkt dat deze benoeming nog niet werd verwezenlijkt.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoe het komt dat deze benoeming zolang uitblijft ondanks diverse kandidaturen, en wanneer hij eraan denkt deze procedure af te sluiten?

Antwoord

Met verwijzing naar mijn voorlopig antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 11 van 19.2.1986, kan ik het geachte lid thans mededelen dat ik beslist heb — gelet op de verstreken tijd sedert de vroegere openverklaring op datum van 28.4.1982 — het ambt van directeur aan de Rijksmuziekacademie te Gent, opnieuw open te verklaren. Zulks gebeurde bij bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van 30 oktober 1986.

Inzake deze vacature zal derhalve eerlang een benoeming kunnen worden uitgesproken.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 15
(zitting 1985-1986)
van 14 oktober 1986
van de heer M. DIDDEN

Industrieel beleid — Gevolgen Sint-Annaplan

In het kader van een vooruitstrevend industrieel beleid is het belangrijk de juiste informatie over de staatsinmenging te kennen.

Derhalve zou ik gaarne een antwoord bekomen op volgende vragen.

1. Welke toelagen werden door uw departement aan de ondernemingen (industriële ondernemingen, KMO's, handelsondernemingen, ondernemingen in de dienstensector) gegeven in 1985?
2. Werden er ingevolge het Sint-Annaplan in 1986 en voor de daaropvolgende jaren beslissingen genomen die deze toelagen reduceren?
3. Welke fiscale of andere vrijstellingen werden door u aan de ondernemingen toegekend in 1985?
4. Werden er ingevolge het Sint-Annaplan wijzigingen aangebracht aan de fiscale of andere vrijstellingen die voordien aan de ondernemingen werden toegestaan?
5. Is het mogelijk deze gegevens onder te verdelen per sector en per gewest?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve de elementen van antwoord op de in voorwerp vermelde vraag zal bundelen in een globaal antwoord.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS- GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 9 van 6 november 1986 van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaams bosbeleid — Stand van zaken

De laatste decennia is de natuurbehoudswaarde in vele bosgebieden sterk achteruitgegaan. De voornaamste oorzaak hiervan is volgens sommigen de toenemende verstoring door allerlei menselijke ingrepen zoals: wijziging van de waterhuishouding, bodemdegradatie door sterke betreding of gebruik van zware machines bij de bosexploïtatie, bevoordeling van populier of andere uitheemse boomsoorten in de bosbouw. . . Typische boselementen zouden alzo verdwijnen.

Naar verluid zou in Vlaanderen zelfs geen enkel bos als volwaardig natuurreservaat beheerd worden. In de ons omringende landen werd tenminste reeds een minimumoppervlakte als bosnatuurreservaat ingericht.

Experten pleiten voor het behoud in Vlaanderen van een representatieve en geografisch gespreide set van bosgemeenschappen op uiteenlopende bodems. Ongetwijfeld zal dit offers vragen t.a.v. de produktie- en recreatiefunctie van bepaalde bossen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of reeds een onderzoek werd ingesteld naar de natuurbehoudswaarde van de Vlaamse bossen en welke daarvan de voornaamste conclusies zijn?

2. Of het niet wenselijk is om een gedeelte van de huidige bosoppervlakte als bosnatuurreservaat in te richten?
3. a. Hoeveel ha. bos, opgedeeld per provincie, Vlaanderen rijk is en welke functie deze bossen procentueel hebben (produktie, recreatie, . . .)?
b. In wiens bezit (openbaar, privé) deze bossen thans zijn?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 10 van 6 november 1986 van de heer L. KELCHTERMANS

Uitbreiding compostfabriek te Bilzen — Maatregelen tegen stankoverlast

Mede in uitvoering van het plan tot afvoer van de afvalstoffen in de regio Limburg werd de compostfabriek in Bilzen enorm uitgebreid. Het grootste aandeel van deze uitgaven voor deze uitbreiding werd gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap met tussenkomst van de Openbare Afvalmaatschappij voor Vlaanderen.

Thans zijn er heel wat klachten van de omwonende mensen zelfs van hen die op een niet geringe afstand wonen. De stankverspreiding is dermate groot dat ramen moeten gesloten blijven en dat o.a. het drogen van linnen buiten onmogelijk wordt geacht. De financiële inkomsten van de verkoop van compost zou dermate laag zijn dat men zich vragen stelt over deze manier van afvalverwijdering.

Mag ik u vragen mij een antwoord te geven op de volgende vragen.

1. Hoeveel werd juist geïnvesteerd in de uitbreiding van de compostfabriek in Bilzen? Hoeveel is hiervan ten laste van de Vlaamse Gemeenschap of van OVAM?
2. Welke zijn de oorzaken van de zware geur en stankverspreiding aldaar?
3. Welke maatregelen zijn genomen en/of in uitvoering om deze hinder ernstig te milderen? Zijn er nog voorstellen ter studie? Welke bedragen zijn hiermede gemoeid?
4. Welke is de vermoedelijke opbrengst van de verkoop van compost aldaar op jaarbasis? Welke zijn er de exploitatiekosten van?
5. Is er een timing vooropgezet waarin de hinder van de geur en van de stank zal teruggebracht worden tot een menselijk aanvaardbaar peil? Welke is deze timing? Wanneer zal deze installatie in orde zijn?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 11
van 12 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Remo-stort te Houthalen — Resultaten hydrogeologische studie

Reeds jaren ben ik intens begaan met de problemen rond het industrieel afvalstort Remo te Houthalen.

Recentelijk voerde het Limburgse Universitair Centrum (LUC) in samenwerking met de Limburgse Raad voor de Samenlevingsopbouw (LISO) een hydrogeologische studie uit over het gebied waarin dit Remo-stort is gesitueerd.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. welke de voornaamse resultaten waren van dit onderzoek en hoe hij hierop meent te moeten reageren ;
2. of een kopie van deze studie aan mij kan worden toegestuurd;
3. welke de aard en de hoeveelheden zijn van het gestort industrieel materiaal gedurende de periode 1984 tot eind 1986.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 12
van 12 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Remo-stort te Houthalen — Naleving exploitatievoorwaarden

Op 18 september 1986 werd door de Bestendige Deputatie van Limburg een vergunning verleend aan de PVBA Machiels voor de verdere exploitatie van het Remo-stort klasse II te Houthalen-Helchteren. In de vorige vergunningen (huisvuil zoals als industrieel vuil) werd gesteld, met betrekking tot de afsluitlaag :

- deze kan natuurlijk aanwezig zijn indien de geologische toestand van het terrein voldoende waarborgen biedt inzake ondoorlaatbaarheid. Het bewijs van ondoorlaatbaarheid wordt door de aanvrager voldoende bewezen ;

- kan bestaan uit een homogene laag van ondoorlatend bodemmateriaal van minstens 0,5 meter dikte en daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen.

In de recente uitbatingsvoorwaarden voor de klasse II-stortplaats van de PVBA Remo te Houthalen-Helchteren, vergunningsnummer 3530W0114 wordt onder hoofdstuk 2, Storttechnieken § 3 het tegenovergestelde gesteld.

§ 3 luidt als volgt: De afsluitlaag:

1. is niet natuurlijk aanwezig;
2. kan niet bestaan uit een homogene laag van ondoorlatend bodemmateriaal van minstens 0,5 meter dikte en daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen;
3. moet andere uitvoeringsvormen aannemen die de goedkeuring van de Afvalstoffenmaatschappij vereisen. De aanvrager dient de degelijkheid ervan te bewijzen.

Daar de vroeger opgelegde normen inzake de afsluitlaag niet voldoende zekerheid blijken te geven, wordt thans een nieuwe norm voorgeschreven, die nochtans niet gespecificeerd is in de exploitatievergunning. Ten tweede blijken ook de vroeger gebruikte materialen niet meer te voldoen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. aan welke normen de huidige afdichtlaag dient te voldoen en welke materialen hiervoor dienen gebruikt te worden;
2. welke garanties worden geboden dat er op deze stortplaatsen (zowel huishoudelijk als industrieel) geen percolatiewater naar onderliggende lagen doorsijpelt;
3. of aan deze stortplaatsen nog bijkomende maatregelen zullen worden opgelegd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 13
van 12 november 1986
van de heer J. PEPERMANS

Lozingsvergunningen — Overdraagbaarheid bijfaillissement

Soms is het zo dat fabrieken in faling gaan en dat gedeelten van hun produktie-apparaat onder een andere eigenaar voortwerken, of zelfs dat een sterk gewijzigde produktie gerealiseerd wordt.

Kan de geachte Minister mij meedelen of in dit geval ten aanzien van verdere exploitatie de lozingsvergunningen overdraagbaar zijn van de ene exploitant op de andere?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 14
van 12 november 1986
van de heer J. PEPERMANS

Opslag asbestafval in natuurgebied Blaasveldbroek — Milieubescherpende maatregelen

Ik heb kunnen vaststellen dat in het natuurgebied Blaasveldbroek op het scheidingsgebied Mechelen-Willebroek wandelpaden werden opgehoogd en putten gedempt met asbestachtig afvalmateriaal.

Dit materiaal ligt quasi onbedekt en op verschillende plaatsen totaal onbedekt. De plaatselijke leefmilieugroepering reageert reeds verschillende jaren tegen deze toestand. Een dagblad maakte zich sterk dat zowel blauwe als witte vrije vezels van asbest werden aangetroffen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Werden er reeds monsters genomen en dito analyses uitgevoerd door de bevoegde diensten?
2. Werd hierbij ook de eventuele luchtbesmetting gemeten — bij droog weer?
3. Is het mogelijk mij de resultaten van deze analyses te laten worden?
4. Zijn er stappen ondernomen die ingeval van gevaar voor de volksgezondheid zich opdringen? Zo ja, welke?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 16
van 13 november 1986
van de heer G. BOGAERTS

Vaste beloften van toelage aan ondergeschikte besturen — Stand van zaken inzake rioleringswerken

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mij langs het Bulletin van Vragen en Antwoorden volgende inlichtingen te bezorgen.

1. Welke vaste beloften van toelage werden er sedert 1.1.86 aan de ondergeschikte besturen in verband met rioleringswerken toegekend?

Gelieve de informatie onder de vorm van een tabel te verstrekken, waarin volgende elementen worden opgenomen: naam gemeente, datum aanbesteding, bedrag der werken, datum indienen van het dossier, datum van de beslissing vaste belofte, bedrag toegestane toelage.

2. Welke dossiers zijn op dit ogenblik nog niet afgehandeld? Gelieve de informatie onder de vorm van een tabel te verstrekken, waarin de volgende elementen worden opgenomen: naam gemeente, datum aanbesteding, bedrag der werken, datum indienen dossier.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 18
van 13 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kunstmatig eiland in maritiem milieu voor het storten van afvalstoffen — Stand van zaken

Momenteel zijn meerdere studie bureaus erg geïnteresseerd in het onderzoek naar de technische en economische haalbaarheid van de aanleg van een kunstmatig eiland in maritiem milieu, voor het storten van afvalstoffen en verontreinigde baggerspecie. Dergelijk eiland zou o.m. volgende functies hebben:

- berging van baggerslib, afkomstig uit de baggerwerken (Haven van Antwerpen, Kanaal Gent-Terneuzen, de Schelde. . .);
- berging van probleemafval (industriële en radioactief afval — slibafval. . .);
- plaatsing van milieubezwarende bedrijven (kerncentrale, verbrandingsinstallatie, . . .).

Nevenfuncties zouden kunnen zijn: alternatieve energiewinning uit golfslag, verkeersbegeleiding op zee...

De voorstanders wijzen erop dat de kostprijs van de onderhoudsbaggerwerken in de havens en maritieme toegangsheuvelen, erg hoog dreigt op te lopen, omdat de berging van de grote hoeveelheden verontreinigd slib erg duur is. De baggerprijzen dreigen in de toekomst immers uit de hand te lopen, terwijl de problemen voor het storten en verwerken van verontreinigd industrieel afval steeds duurder dreigen te worden. Volgende afvalstoffen zouden jaarlijks in aanmerking komen om gestort of verwerkt te worden op een kunstmatig atol:

- 4 miljoen ton gewoon industrieel afval;
- 9 miljoen ton bulkafval (mijnbouw, afvalgips, vliegers, dunzuren. . .);
- 26 miljoen m³ baggerspecie, afkomstig uit havens, vaargeulen, kanalen, bevaarbare waterlopen.

De initiatiefnemers zijn van oordeel dat de studie ervan moet uitgaan dat dergelijk eiland in fasen dient gerealiseerd te worden. De eerste 45 à 60 ha trachten naar behoefte uitgebreid kunnen worden. Het eiland zou in een gemengde formule (overheid en privé) kunnen gerealiseerd worden.

Graag vernam ik:

1. of de Minister in dergelijk initiatief geïnteresseerd is;
2. of hij op de hoogte is en werd geïnformeerd over de initiatieven van de Minister van Openbare Werken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 20 van 17 november 1986 van de heer L. VANVELTHOVEN

Smeerpijp — Openbaarheid van gegevens inzake proeflozing

Reeds begin juni 1986 werd u benaderd door Greenpeace teneinde het zogenaamde „expertenrapport van de vier wijzen” betreffende een mogelijke proeflozing op de Schelde via de collector langs het Albertkanaal openbaar te maken.

Dit gebeurde niet!

Nochtans beloofde u tot een grotere openbaarheid te komen in verband met de gegevens over de lozingen van industrieel afval.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of deze openbaarheid van gegevens weldra zal worden gerealiseerd ;
2. of het expertenrapport in verband met de collector langsheen het Albertkanaal zal worden vrijgegeven ;
3. welke volgens hem de voornaamste conclusies waren van dit expertenrapport;
4. welke het huidige standpunt is van de Gemeenschapsminister inzake de proeflozingen in de collector langs het Albertkanaal ;
5. of er duidelijkheid bestaat over de mogelijke impact van de afvalwatercollector op de Scheldewaterkwaliteit in België en in Nederland? Welke is deze impact?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 21 van 17 november 1986 van de heer L. VANVELTHOVEN

Milieugegevens — Openbaarheid

Vele gegevens in verband met de milieuproblematiek blijken voornamelijk geheime informatie waar moeilijk of niet aan te geraken valt. Om een democratische controle mogelijk te maken zou een grotere openbaarheid van gegevens nodig en zelfs noodzakelijk zijn.

Graag vernam ik in dit verband van de Gemeenschapsminister :

1. of de eindrapporten van de OVAM aan de leden van de Commissie Leefmilieu kunnen worden doorgestuurd;
2. welke individuele bedrijfsgegevens wettelijk beschermd zijn en op basis van welke wettelijke regelingen;
3. welke individuele bedrijfsgegevens vertrouwelijk zijn omwille van de meldingsplicht;
4. waar en onder welke voorwaarden de „afvalstoffenvergunningen volledig toegankelijk en onder welke voorwaarden ;
6. waarom de afvalstoffenvergunning niet is opgenomen in de milieuvergunning en of in dit verband reeds voorstellen (een rapport..) werd geformuleerd door de OVAM?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 22 van 17 november 1986 van de heer L. VANVELTHOVEN

PCBS en met PCB's gevulde transformatoren — Aantal vergunningen

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. welke in België gevestigde bedrijven momenteel nog een vergunning hebben voor het werken met PCB's;
2. welke bedrijven momenteel nog een vergunning hebben voor het produceren van met PCB's gevulde transformatoren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 23
van 17 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Gipsafval — Productie, recyclage en wetenschappelijk onderzoek

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. welke in België gevestigde bedrijven op 1 november 1986 nog grote hoeveelheden gipsafval produceerden ;
2. hoeveel ron gipsafval deze bedrijven jaarlijks produceren ;
3. wat de samenstelling (onzuiverheden) is van dit gipsafval, zowel van de concentratie als van de jaaruitstoot;
4. wat de betreffende bedrijven met dit afval doen en welke de plannen zijn voor de toekomst (lozen, monostort, recyclage. . .);
5. of in dit verband onderzoeksprojecten of studies werden of worden georganiseerd en welke zijn hiervan de voornaamste resultaten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 24
van 17 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Financiering van investeringen — Lozingsnormen

Bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging werden de industriële ondernemingen, wat hun produktie-installaties betreft die op 1 januari 1975 in bedrijf waren genomen, verplicht ofwel de lozing van afvalwater volledig te staken ofwel de gestelde lozingsvoorwaarden in acht te nemen.

Van 1 januari 1976 tot 31 december 1980 kon bij wijze van tegemoetkoming in de financiering van de investeringen een Rijksbijdrage van 45, 30 of 15 procent worden bekomen.

In toepassing van die regeling werd aan een onderneming een bijdrage toegezegd van 21.403.000 fr. voor een nieuwe produktie-installatie waarmee afvalgas van een bestaande installatie tot een handelswaardig produkt zou verwerkt worden.

De Rijksbijdrage was er echter maar op gericht de industriële ondernemingen financieel te steunen wegens bijkomende lasten ten gevolge van de verscherpte lozingsnormen. Het was niet de bedoeling om aanverwante produktieve investeringen te subsidiëren.

Het Rekenhof beschouwde dit als concurrentievervalsend.

Toch gaf de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs een betalingsopdracht aan een bankinstelling om een gedeelte van de bijdrage, 16.337.000 fr., ter beschikking te stellen. Het Hof bleef van mening dat deze betoelaging concurrentievervalsend was en dat het bedrag waarvan sprake moest teruggevorderd worden. Tot op heden zou de Minister nog geen maatregelen getroffen hebben.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. om welk bedrijf het bij deze betoelaging van 16.337.000 fr. ging;
2. welke bedragen in de periode 1976-1980 nog werden toegekend aan welke industriële ondernemingen om hen te steunen voor de bijkomende lasten van de verscherpte lozingsnormen en voor welke installaties;
3. of hij alsnog maatregelen zal treffen om „concurrentievervalsende” betoelagingen terug te verdienen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 26
van 20 november 1986
van de heer L. DIERICKX

Vogelvangst — Overdracht, registratie en bevoorrading

Kan de heer Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is het toegestaan vogels, voorzien van officiële open en/of gesloten ringen vanuit Wallonië naar Vlaanderen over te brengen en omgekeerd? Zo ja, hoe worden deze vogels opgenomen in de officiële ringlijsten in Vlaanderen? Hoe, door wie en wanneer kan gecontroleerd worden of die overdracht van deze vogels, afkomstig uit Wallonië op een reglementaire wijze is gebeurd?
2. Tijdens de bevoorrading van 1986 werden vergunningen uitgedeeld door de Waalse Vogelvaarders Federatie (FOW) aan Vlamingen.

Antwoord

- a. Op welke gewestelijke reglementering steunt deze federatie zich om dergelijke persoonlijke vergunningen te verlenen?
- b. Hoe kunnen deze vangsten worden geregistreerd op Vlaamse officiële documenten, temeer daar er in beide gewesten andere vogelsoorten mogen worden bevoorraad (d.w.z. gevangen uit de natuur)?
3. Is het toegestaan dat Vlamingen in Wallonië bijvoorbeeld een putter bevoorraden (vangen uit de natuur) en deze hier in Vlaanderen registreren als zijnde bevoorraad (iets wat in Vlaanderen verboden is)?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 28
van 20 november 1986
van de heer P. PEETERS

Stort te Zemst — Toekennen van nieuwe stortingsvergunningen

Ik verneem dat nieuwe stortingsvergunningen zouden zijn toegekend voor het stort te Zemst.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mededelen :

1. of inderdaad één of meerdere vergunningen werden verleend ;
2. om welke vergunningen het gaat (aard van het te storten materiaal, looptijd)?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 29
van 20 november 1986
van de heer P. PEETERS

Huisvuilverwerkingsproblematiek van Halle- Vilvoorde — Uitwerking van een definitieve en verantwoorde oplossing

In het samenwerkingsgebied Halle-Vilvoorde bestaat sedert verscheidene jaren een groot probleem inzake de verwijderingsmogelijkheden voor huishoudelijk afval.

Reeds meerdere plannen die de laatste jaren werden uitgewerkt moesten wegens gerechtvaardigd protest van de bevolking en de betrokken gemeentebesturen worden ingetrokken. Intussen blijft het probleem echter bestaan en wordt het met de dag groter. De laatste ophefmakende plannen wilden van het Bos van Aa te Zemst, een landschappelijk waardevol gebied, een centraal stort maken voor het huisvuil van alle gemeenten van Vlaams-Brabant. Deze inplanting druipte in tegen het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, zou onherroepelijke schade hebben toegebracht aan het leefmilieu en was daarenboven verkeerstechnisch en economisch onverantwoord.

Inmiddels schijnt er een algemene consensus te zijn gegroeid dat een alles-omvattende en definitieve oplossing van het huisvuil in Halle-Vilvoorde moet worden uitgewerkt, in overleg met de betrokken gemeenten en overeenkomstig de voorstellen op lange termijn van OVAM.

Op 16 juni 1986 deelde de geachte Gemeenschapsminister in antwoord op mijn dringende vraag met betrekking tot deze problematiek mede dat sterk de nadruk moest worden gelegd op de recyclage via containerparken, en dat er voor het verwijderen van het niet-recycleerbaar gedeelte verschillende mogelijkheden waren waarover (toen) nog geen definitieve optie werd genomen.

Inmiddels zijn reeds vijf maanden verlopen.

Kan de geachte Minister ter zake mededelen:

1. welke concrete maatregelen werden genomen om de recyclage via de containerparken aanzienlijk uit te breiden, alsook wanneer deze maatregelen in werking zullen treden;
2. welke optie inmiddels werd genomen voor het verwijderen van het niet-recycleerbaar gedeelte?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 1
van 22 oktober 1986
van de heer J. SLEECKX

Aanleg waterspaarbekken te Rumst — Stopzetting werken

Te Duffel en Rumst meer bepaald op het gehucht Eeckhoven, heeft het departement van Volksgezondheid een waterspaarbekken gepland. De werken werden door de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen bij vonnis (kortgeding) op 2 juli 1986 stilgelegd. Het departement van Volksgezondheid is tegen dit vonnis in beroep gegaan.

Na het jaarlijks verlof van de bouwvakkers werden op 4 augustus 1986 de werken aan het desbetreffende spaarbekken hervat. De aannemers alsmede de bouwheer negeerden het vonnis van de rechter.

Op verzoek van de omwonenden werden de werken door de politiecommissaris van Rumst stilgelegd. Pro-justitia werd opgesteld en aan het Parket van Antwerpen overgemaakt. Op 5 augustus 1986 werden de werken hervat maar ditmaal vonden de omwonenden nergens overheidssteun om de aan gang zijnde werken te doen stopzetten. De politiecommissaris kwam niet meer tussenbeide en de burgemeester trad niet op:

1. omdat volgens het gemeentebestuur de afgegeven bouwvergunning in orde is;

2. omdat de opdrachtgever van deze openbare werken een hogere overheid is namelijk het departement van Volksgezondheid.

Mag ik van de Minister vernemen of de Rumstse burgemeester het verzoek van omwonenden om illegale werken stil te leggen, mocht negeren en tegen de wet in, de werken mocht laten voortzetten?

Wat is precies de rol van de burgemeester in dergelijke aangelegenheden?

Had de burgemeester wettelijke gronden om deze werken niet te laten stopzetten? Zo ja, welke zijn deze?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal **zijn van deze** gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 6 van 30 oktober 1986 van de heer **Y. OTTENBOURGH**

Omvorming conciërgerie Kasteel Steenokkerzeel in clubhuis — Vergunning AROL

Vanaf 1 augustus 1985 werd de kasteelwoning aan de Steenwagenstraat 11 te Steenokkerzeel (voorheen Melsbroek) ingericht en gebruikt als clubhuis met bar en cafetaria en als technisch en administratief centrum van een golfclub.

Voorheen werd het hogervermelde gebouw gebruikt als woning. De wijziging in gebruik (van woning tot clubhuis en centrum van een sportclub) heeft een ruimtelijke weerslag in de vorm van toenemende verkeersdrukke en bijkomende parkeren op de aanpalende openbare wegen.

Gelet op het decreet van 28 juni 1984 en op de uitvoeringsbesluiten ervan, alsook op het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 ben ik van mening dat voor de wijziging die zich heeft voorgedaan in het gebruik van bovenvermeld gebouw een vergunning noodzakelijk is.

Heeft de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu voor deze een vergunning afgegeven?

Zo niet, welke stappen zal de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening ondernemen opdat in deze aangelegenheid de onwettelijke toestand zou worden beëindigd.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen.

Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 14 van 12 november 1986 van de heer **N. DE BATSELIER**

Openbare werken in het arrondissement Dendermonde — Principiële of vaste beloften van toelage

Kan de geachte Minister mededelen voor welke openbare werken in het arrondissement Dendermonde in 1985 en 1986 de principiële of vaste belofte van toelage verleend werd.

Graag per gemeente:

- a. aard van de werken;
- b. kostenraming;
- c. beloofde subsidies.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de gevraagde gegevens opzoekingswerk vereisen, zodat de definitieve lijst met principiële of vaste beloften van toelage voor openbare werken in het Arrondissement Dendermonde later zal medegedeeld worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil